

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **19**
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 20 januari 2010

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	5
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	5
MOTIE VAN ORDE	
Voorstel tot spoedbehandeling	5
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	6
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borgh tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de verschillende standpunten met betrekking tot de kinderopvang binnen de meerderheid	7
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mia De Vits tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het Centrum voor het Jonge Kind in Ganshoren en de garantie op een voldoende en kwaliteitsvol aanbod aan crisisopvang voor kinderen in Brussel	11
ACTUELE VRAAG van de heer Lieven Dehandschutter tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de veiling van de schilderijenreeks De Vier Elementen van Jan Brueghel de Jonge uit de collectie van het Belgisch koningshuis bij Christie's New York	14
ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de uitbetaling van de werkingstoelagen voor het lager en secundair onderwijs	17
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de invloed van de politiek bij een aantal topbenoemingen door de Vlaamse Regering	19
ACTUELE VRAAG van de heer Erik Tack tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de bijdragen van de deelstaten voor het bereiken van het Belgische begrotingsresultaat in 2012 zoals gevraagd door de Europese Commissie	22
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de voordracht van de nieuwe voorzitter van de raad van bestuur van de VRT	25
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de mogelijke overname van de GDF Suez-participatie in Elia en Fluxys door de gemeenten en de gevolgen hiervan voor de gemeentefinanciën	

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de mogelijke overname van de GDF Suez-participatie in Elia en Fluxys door de gemeenten en de gevolgen hiervan voor de gemeentefinanciën	29
ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de beleidsconclusies uit een studie betreffende de administratieve uitgaven in België en de maatregelen en resultaten qua efficiëntiewinsten bij de Vlaamse overheid	
ACTUELE VRAAG van de heer Marnic De Meulemeester tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de vermindering van de administratieve last in Vlaanderen	35
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	40
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Marijke Dillen en de heer Filip Dewinter betreffende het toekennen van een volwaardig statuut van werknemer aan de onthaalouder	
– 325 (2009-2010) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	42
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	44
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	46
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	46

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 13.59 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigen zijn ingekomen van de volgende leden:

Sonja Claes, Tinne Rombouts, Karim Van Overmeire: gezondheidsredenen;

Chokri Mahassine, Lydia Peeters: ambtsverplichtingen;

Gerda Van Steenberge: familieverplichtingen.

■

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de VB-fractie zijn in de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed de heer Stefaan Sintobin als vast lid vervangen door mevrouw Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt en mevrouw Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Stefaan Sintobin.

Voor de N-VA-fractie zijn in de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden en Internationale Samenwerking mevrouw Lies Jans als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Liesbeth Homans en in de Commissie voor Economie, Economisch Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid, Werk en Sociale Economie mevrouw Liesbeth Homans als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Lies Jans.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 60/13*)

■

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft mevrouw Dillen bij motie van orde het woord gevraagd.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, ik heb een voorstel van resolutie ingediend met betrekking tot het toekennen van een volwaardig werknemersstatuut aan de onthaalouder. Ik zou u willen vragen om dat bij hoogdringendheid toe te voegen aan de agenda.

De voorzitter: Wij zullen daar in de loop van de vergadering over beslissen.

Het incident is gesloten.

■

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Callens bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Voorzitter, voor wij deze plenaire vergadering aanvatten, zou ik willen zeggen dat ik me als vertegenwoordiger van het volk in dit Vlaams Parlement de laatste maanden niet goed voel. De reden daarvoor is dezelfde als bij een aantal andere collega's.

De vragen die wij indienen voor de commissies, worden voor een groot deel geweigerd. Dat is al maanden het geval. Er wordt dan verwezen naar de begrotingsbesprekingen of naar de bespreking van de beleidsnota. Onlangs kreeg ik een brief waarin stond dat mijn vraag was geweigerd omdat over een maand het voortgangsrapport van de Mestbank klaar is. Ik moet mijn vraag op dat moment dan maar stellen.

Als het om dringende vragen gaat, dan vind ik dat de commissie die vragen moet aanvaarden en de volksvertegenwoordiger op zijn minst de mogelijkheid moet geven om te rapporteren aan de betrokkenen.

De voorzitter: Mijnheer Callens, ik stel voor dat u dit probleem ter sprake brengt in de commissie Landbouw. Ik ga geen uitspraken doen over vragen die worden geweigerd. Ik mag dat sowieso niet doen in plenaire zitting.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, u geeft de heer Callens de raad de zaak in de commissie Landbouw te berde te brengen. Maar ikzelf stel het probleem ook vast. Men stuurt ons van het kastje naar de muur. Ik heb zelfs nog in de plenaire vergadering gevraagd om de beleidsnota Wonen dringend te bespreken, om de bespreking aan te vatten. Men zegt dan dat ik vragen moet indienen. Als ik dat dan doe, zegt men dat die thuishoren bij de bespreking van de beleidsnota. Het gebeurt dus niet alleen in de commissie Landbouw, maar ook in andere commissies. Dat is betreurenswaardig.

De voorzitter: Mevrouw De Waele, ik verwijs naar artikel 83, punt 3 van het reglement over de al dan niet ontvankelijkheid van een vraag om uitleg enzovoort. Daarin staat heel duidelijk: "Wanneer een vraag onontvankelijk is verklaard, kan de vraagsteller dat aan de orde stellen bij de eerstvolgende regeling van de werkzaamheden van de commissie. Door de voorzitter wordt een driemaandelijks verslag gemaakt ten behoeve van het Uitgebreid Bureau met een lijst van de onontvankelijk verklaarde vragen." Dat wordt inderdaad voorgelegd aan het Uitgebreid Bureau.

Ik verwijs dus naar het reglement, dat door het parlement met eenparigheid van stemmen is goedgekeurd. Ik verwijs u dus in eerste instantie naar uw commissie.

De heer Karlos Callens: Voorzitter, ik wil een kleine rechtzetting doen. Het gaat niet om de commissie Landbouw maar wel om de commissie Leefmilieu en andere. De voorzitter van de commissie Landbouw zou anders kwaad zijn.

De voorzitter: Dan moet u zich wenden tot de heer Martens.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Van der Borght tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de verschillende standpunten met betrekking tot de kinderopvang binnen de meerderheid

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Minister, u hebt tijdens de bespreking van de beleidsnota aangekondigd dat u dit jaar werk zult maken van de voorbereiding van een allesomvattend kaderdecreet over kinderopvang. Dat blijkt ook uit de stukken. Het was uw bedoeling om het ontwerp volgend jaar te finaliseren. Naar aanleiding van dat statement hebben we in de commissie uitdrukkelijk de wens geuit om tijdig betrokken te worden bij de bespreking en gevraagd dat het parlement het voorrecht zou krijgen om het debat te voeren. We moeten vaststellen dat de meerderheidspartijen ervoor kiezen om het debat in de pers te voeren. Los van het feit dat men daardoor de regering en u, als minister, voor schut zet, stellen we vast dat er inhoudelijk nogal wat verschillen zijn tussen de standpunten van die twee meerderheidspartijen. Uw partijgenoot Dehaene zegt dat er voldoende opvangplaatsen zijn en dat we de Barcelonanorm hebben gehaald. Voor hem is het goed zo. De focus zal liggen op de kwaliteit. Uw andere coalitiepartner, sp.a, is het daar niet mee eens. Er zijn bijlange nog niet genoeg plaatsen, stelt die partij. Er moeten nog 25.000 plaatsen bijkomen. Ze maakt ook de link met het inkomen.

U, als minister, stond erbij en keek ernaar. Zo komt het toch over. Ik heb dan ook een duidelijke vraag. Hoe gaat u om met de tegenstrijdige standpunten van die twee coalitiepartijen? Hoe zult u die verschillen opvangen in het ontwerp van kaderdecreet waaraan u werkt?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, ik dank de collega uiteraard enorm voor de sympathieke steun en het begrip voor de positie van de minister. Dat ik dat uit de mond van een lid van de oppositie mag horen, dat doet me iets. Maar, mevrouw Van der Borght, ik kan u zeggen dat u zich nog niet te zeer ongerust moet maken. Het regeerakkoord is duidelijk. Het aantal plaatsen wordt uitgebreid. We doen dat trouwens al in 2010 via een belangrijke investering. We moeten ook gaan naar een globale kaderregeling om de kinderopvang in Vlaanderen beter te organiseren en zich te laten ontwikkelen tijdens de volgende jaren. Wat die principes betreft, zijn het regeerakkoord en de beleidsnota volgens mij wel duidelijk. Het is evident dat politieke partijen proberen visies te ontwikkelen in functie van die besluitvorming.

Nu moet u zich daarover nog niet te erg ongerust maken. Ik neem me voor om, met medewerking van het raadgevend comité van Kind en Gezin, een soort concept naar voor te brengen. Ik sta dan uiteraard ter beschikking van het parlement, dat meester is van de werkzaamheden, om na te gaan hoe de politieke besluitvorming er kan worden georganiseerd

U zegt dat er verschillende meningen leven. Ik heb uiteraard begrip voor uw zoektocht naar verdeeldheid, maar volgens mij zijn er heel wat gelijkenissen. Het is echt niet zo dat ik slecht slaap omdat ik denk dat we er niet uit zullen geraken. Integendeel, ik ben er redelijk gerust op dat de volgende maanden het overleg op een goede manier kan worden georganiseerd. Daarom is het nodig dat ieder voor zich eens uitmaakt welke principes er moeten worden gehanteerd. Ik ga ervan uit dat daarover kan worden overlegd, en de meerderheid zal dat ook doen.

Mevrouw Vera Van der Borght: Het is nogal wies dat u daarvoor uw slaap niet zult laten. Ik denk dat er andere problemen zijn waarvoor u dat misschien beter zou doen.

Ik ben erg verbaasd over wat u zegt. Wij hadden de vorige legislatuur het voorrecht deel uit te maken van de meerderheid. Toen bestond de goede gewoonte om onder meerderheidspartijen te overleggen, de standpunten bij elkaar af te toetsen en na te gaan hoe ver men kan gaan en

wat kan en niet kan. Vandaag stel ik vast dat de huidige meerderheid het debat in de pers voert, en dat is eigenlijk een foute start.

De nota van de voorzitter moet uiteraard nog worden besproken. Maar in zijn tekst staan toch andere intenties. Als we het met zijn allen eens zijn dat het parlement moet worden opgewaardeerd, dan moeten we besluiten dat de meerderheid de bal mislaat door de discussie in de pers te voeren. En hoe u het ook draait of keert: de standpunten verschillen.

De voorzitter: Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, minister, ik deel met plezier de opmerking van mevrouw Van der Borght dat dit zeer belangrijke debat niet in de pers, maar in dit Vlaams Parlement moet worden gevoerd.

Ik heb er wel deze bedenking bij, mevrouw Van der Borght: uw woorden roepen bij me een uitdrukking met daarin de woorden ‘pot’ en ‘ketel’ op. Eergisteren heb ik Open Vld een aantal zeer fundamentele standpunten over kinderopvang horen lanceren. Ik ben bijzonder verontrust over het feit dat u pleit voor een volledige stopzetting van de subsidiestromen. We zullen het er in de commissie nog over hebben, want dat is een ander verhaal.

Minister, ik vind dat u nogal gemakkelijk over de terechte kritiek van mevrouw Van der Borght heen stapt. Er zijn toch duidelijke tegenstellingen tussen de standpunten van CD&V en de standpunten die de afgelopen dagen erg uitvoerig door mevrouw Gennez en de heer Crombez zijn verwoord. Zij pleiten voor 25.000 plaatsen extra en voor een centraal meldpunt waar iedereen terecht kan. CD&V heeft een ander standpunt. Ik ben benieuwd wat er uiteindelijk zal komen uit de bespreking van uw ontwerp van decreet. In elk geval hoop ik dat er een consensus wordt gerealiseerd waarbij maar één zaak centraal staat: de garantie dat elke ouder voor elk van zijn of haar kinderen een opvangplaats heeft.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Voorzitter, ik kan de discussie niet goed volgen. En dat is zeker zo als ze wordt gevoerd door Open Vld, de partij van de opendebatcultuur. Als er dan eens wordt gedebatteerd over zo’n belangrijke zaak als de kinderopvang, dan klaagt u aan dat er wordt gedebatteerd.

Eigenlijk is dat niet verwonderlijk, want de minister heeft aangekondigd dat er in de loop van de eerste maanden van 2010 een groenboek wordt vrijgegeven; nadien komt er nog een witboek. Op basis daarvan zal de discussie worden gevoerd. Zowel sp.a als mijn partij hebben een aantal zaken naar voren geschoven die zij belangrijk vinden. Wat wij voorleggen, is een discussietekst die na zeer ruim overleg is tot stand gekomen. Ook intern wordt daarover nog gediscussieerd. Zeer veel mensen hebben een mening over kinderopvang, en dat is terecht. Daarom denken we dat de discussie ook in de media mag worden gevoerd.

U zegt dat ik stel dat er voldoende kinderopvang is. Blijkbaar hebt u niet meer gelezen dan de titel. Ik zeg dat er 11.000 plaatsen moeten bijkomen, zodat we in alle regio’s de Barcelonanorm halen. Dat moet dus echt in alle regio’s gebeuren, en vandaag is dat niet het geval.

Daarna moeten we de nataliteitsbonus inbouwen: als er meer kindjes geboren worden, creëren we meer plaatsen. Daarnaast zeggen wij zeer duidelijk dat de beschikbare middelen niet enkel kunnen worden ingezet op meer en meer en meer plaatsen. We moeten ook zorgen dat de kwaliteit en de betaalbaarheid gegarandeerd zijn, en dat we een vergunningensysteem op punt stellen waarin gelijke initiatieven aan gelijke voorwaarden moeten voldoen. Een zelfstandige onthaalouder mag bijvoorbeeld meer kindjes opvangen dan een onthaalouder aangesloten bij een erkende dienst, en dat is niet logisch. Ook daar moeten we aan werken. De omkadering en de professionalisering verdienen ook onze aandacht.

Maar voor ons is het ook belangrijk aan de ouders de kans te geven om een deel van de opvang zelf te doen, we moeten hun daarvoor de mogelijkheden bieden. De instrumenten die

daar vandaag voor dienen, volstaan niet. Voor alle duidelijkheid: ik vind dat die instrumenten vooral naar de vaders moeten gaan. Zij mogen extra gestimuleerd worden. Dit is een zeer ideologische discussie. Ik vind het normaal dat we onze verschillende visies naar voren brengen.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Dat had u in dit parlement moeten doen.

De heer Tom Dehaene: Ik heb één bijkomende vraag aan de minister. Is de timing al iets concreter geworden dan “voorjaar 2010”?

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, minister, dames en heren, ik heb geen problemen met de opendebacultuur, integendeel. Ik heb er wel een probleem mee als een partij van de meerderheid aan de bevolking mededeelt dat iedereen binnenkort – tegen 2014 – drie maanden na de geboorte een opvangplaats zal vinden en dat er 25.000 plaatsen bij moeten komen. Ik heb er een probleem mee dat een meerderheidspartij dat zegt op het moment dat we bezig zijn met de bespreking van een beleidsnota waar maar één cijfer in staat: opvang creëren voor 50 percent van de kinderen tegen 2020. Ik vind dat niet kunnen.

Ik reis met het openbaar vervoer, ik weet dat heel veel mensen op dit moment, zeker in de grote steden, zoeken naar kinderopvang. Ik ben vandaag al drie keer aangesproken daarover. Men zegt mij: het gaat toch beteren? Er wordt nu toch serieus geïnvesteerd? Vanaf 2014 zullen de wachtlijsten opgelost zijn. Ik vind dat dat niet kan. Is deze communicatie naar de bevolking op voorhand binnen de regering afgesproken? Binnenskamers zult u er wel uit raken, maar deze signalen naar de publieke opinie zijn echt nefast.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, ik kan begrijpen dat de meerderheid meent dat ze met haar verschillende visies naar de pers kan stappen. Maar dit brengt bij de oppositie heel wat ongerustheid teweeg, omdat de bevolking de krantenberichten verkeerd kan begrijpen. Het gaat inderdaad niet over definitieve standpunten; het moet nog volledig worden uitgewerkt en uitgesproken. In die zin kan ik de vraag van mevrouw Van der Borgh zeker en vast bijtreden. Het zou slecht zijn dat we eerst de voorstellen van de meerderheidspartijen moeten analyseren voor we ons met de essentie kunnen bezighouden.

Die essentie draait rond de betaalbaarheid van de kinderopvang. We moeten ook zorgen voor voldoende aanbod. Dat betekent kansen geven aan zelfstandige kinderopvanginitiatieven. Dit is héél erg contradictorisch met wat we lezen in de sp.a-voorstellen. Wij pleiten voor gelijke regels voor alle initiatieven en voor een gelijke prijs voor alle ouders. Daarbij mogen we niet uit het oog verliezen dat de kwaliteits- en diplomavereisten toch wel moeten voldoen aan de normen, en dat er voor eens en altijd eenzelfde fiscaal en sociaal statuut voor de opvangouder moet komen.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Voorzitter, ik had verwacht dat mevrouw Van der Borgh zou zeggen dat het niet betaamt dat de meerderheid meningen heeft en standpunten inneemt, en dat die ook nog eens verschillen. U hebt dat ook gezegd. U moet er eens op letten: zo ongeveer elke vraag van Open Vld komt daarop neer. Belangrijker, mevrouw Van der Borgh, is het debat over de kinderopvang. Ik vind het vreemd dat Open Vld het raar vindt dat partijen standpunten innemen. We hebben inderdaad afgesproken dat we het debat gaan voeren in het parlement. We gaan dat ook doen. We hebben dat afgesproken in de commissie. Ik neem er akte van dat Open Vld vraagt dat we geen standpunten meer innemen. We gaan dat wel blijven doen.

Mevrouw Vera Van der Borgh: U moet niet zeggen wat Open Vld moet doen. We zullen wel zelf uitmaken wat we gaan doen.

De heer John Crombez: Er is een regeerakkoord. (*Opmerkingen*)

Er staat in het regeerakkoord dat er zal worden gewerkt aan voldoende en kwaliteitsvolle opvang en dat dit zal worden gekoppeld aan de nataliteit. Er staat ook – en dat heeft de minister ook al gezegd – dat er extra plaatsen zullen worden gecreëerd. Als je de twee meningen van de meerderheidspartijen leest, dan zijn er geen grote verschillen. Er is wel een verschil in de gemaakte analyse van het aantal plaatsen.

Ik hoor hier veel partijen zeggen dat we geen al te hoge doelstellingen naar voren moeten schuiven. Wij zijn het daar niet mee eens. We vinden kinderopvang een van de elementaire onderdelen, niet alleen van opvoeding, maar ook van de arbeidsmarkt. We vinden dat we hier dus een serieuze doelstelling mogen verwoorden, waarmee we als overheid iets doen aan het opvangprobleem van ouders.

Wat is de situatie vandaag? Gemiddeld moet een gezin 13 opvangplaatsen bezoeken vooraleer ze een plaats vinden. Ik heb het standpunt van Open Vld gelezen: jullie gaan daar niets aan doen. Sommige ouders moeten tot 22 maanden zoeken om een plaats te vinden. Wij willen dat oplossen. Wij willen daar een serieuze en haalbare doelstelling voor stellen. Er zijn ouders die meer dan een half uur moeten rijden, bovenop het woon-werkverkeer, om hun kind opvang te bieden.

We zijn het niet eens met diegenen die zeggen dat er geen probleem is met de organisatie, dat er plaatsen genoeg zijn en zelfs dat we geen serieuze doelstelling mogen stellen. We vinden dat dit een essentieel probleem is dat we moeten aanpakken. Ons standpunt is conform het regeerakkoord. De discussie zal, hopelijk met meer argumenten, in de commissie worden gevoerd. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Voorzitter, ik wil graag even reageren. Ik verwijs naar het regeerakkoord waarin duidelijk het engagement staat om te werken aan voldoende en meer kwaliteitsvolle kinderopvang. Dat is heel duidelijk ons vertrekpunt.

Ik kan begrijpen dat de collega van de sp.a zichzelf wil profileren in de media. Ik hoop dat zij hetzelfde zullen doen in de commissie Welzijn. Ik hoop dat ze daar concreter zullen discussiëren en niet via de pers. Gisteren hebben we al een gesprek gehad over kinderopvang. Uitbreiding is één zaak en dat zal ook gebeuren. We moeten nog uitpraten tot hoever we die uitbreiding zullen garanderen.

Uitbreiding is één aspect, maar je moet ook kijken naar de betaalbaarheid van de kinderopvang, zowel voor de ouders als voor de overheid. Dat is een heel belangrijk element. Je kunt niet verwachten dat de overheid alles gaat betalen. Ouders moeten ook een deel van de verantwoordelijkheid dragen. We moeten dit element meenemen in de discussie.

Een ander element is de kwaliteit. Je kunt niet zomaar uitbreiden om uit te breiden. De kwaliteit moet ook worden bewaakt.

Je moet ook inzetten op competenties in het beleid. De vaardigheden van de onthaalouders en alle andere mensen die werken in de kinderopvang moeten worden verbeterd. Internationaal gezien scoren we in Vlaanderen niet zo hoog. Er is nog veel werk aan de winkel.

Daarbovenop komt nog eens de discussie die nu aan de gang is. Ik kan aanvaarden dat collega's hun mening verkondigen in de pers, maar dan moet er ook in de commissie grondig worden gediscussieerd. De meerderheid zal dit verder bespreken op basis van het groenboek kinderopvang.

Je moet niet panikeren op het moment dat er iets in de pers verschijnt. We zijn een gezonde democratie en we mogen onze mening uiten. We zullen wel zien waar we landen. De basis blijft natuurlijk ons regeerakkoord. We zullen zien wat we in dit parlement met alle partijen samen kunnen bereiken.

Minister Jo Vandeuren: In het Vlaams regeerakkoord is uitdrukkelijk een belangrijk hoofdstuk aan de hervormingen in de sectoren welzijn, volksgezondheid en gezin gewijd. Hier zijn ook budgettaire consequenties aan verbonden. Dit betekent dat de partijen die het Vlaams regeerakkoord mee hebben onderbouwd en hebben besloten hiervoor te gaan, terecht samen kunnen claimen dat ze met betrekking tot die sectoren belangrijke inspanningen willen leveren.

Ik ben absoluut niet verantwoordelijk voor de standpunten die partijen over dit onderwerp innemen. Mij lijkt het logisch dat een dergelijk debat wordt voorbereid. Dit betekent dat standpunten worden ingenomen. Het enige wat ons, als meerderheid, moet bekommeren, is dat we op basis van die standpunten en met respect voor het regeerakkoord en voor de budgettaire consequenties met een goed voorstel naar het Vlaams Parlement kunnen stappen. Dit wordt een mooie gelegenheid om hierover een debat in het Vlaams Parlement te voeren.

Dit thema bekommert veel mensen, vooral jonge ouders met kinderen. Dit is volkomen terecht. Als ze op zoek naar een geschikte opvang gaan, worden ze op het terrein met bepaalde situaties geconfronteerd. We zullen ons dan ook haasten om hier zo snel mogelijk een aanzet tot een debat te geven. Uiteindelijk zal het Vlaams Parlement de krijtlijnen van de hervorming vastleggen. *(Applaus bij CD&V)*

Mevrouw Vera Van der Borgh: Ik stel vast dat een van de meerderheidspartijen, met name de N-VA, ons volop steunt. Ik wil hen hiervoor danken.

Mijnheer Crombez, tot nader order stel ik hier vragen aan de minister. U moet mij hier niet ondervragen. Op zich heb ik hier geen probleem mee. Indien u ons standpunt zoekt, moet ik u melden dat Open Vld reeds vijf jaar hetzelfde standpunt heeft. We pleiten voor meer plaatsen. Dat hebben we de voorbije vijf jaar constant en op dezelfde manier gedaan. Ik verwijs in dit verband naar de cijfers. Een van de initiatiefnemers, namelijk de sector van de zelfstandigen, zorgt voor de meeste uitbreidingen. We hebben altijd voor de nodige ondersteuning gepleit. De sector van de zelfstandigen moet ondersteuning inzake vorming en financiële ondersteuning krijgen.

Indien die ondersteuning er de voorbije vijf jaar was geweest, hadden we vandaag al een pak bijkomende plaatsen in de kinderopvang gehad. *(Applaus bij Open Vld)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mia De Vits tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over het Centrum voor het Jonge Kind in Ganshoren en de garantie op een voldoende en kwaliteitsvol aanbod aan crisisopvang voor kinderen in Brussel

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Voorzitter, ik voel me verplicht terug te komen op een debat dat we, naar aanleiding van een vraag om uitleg van de heer Delva, in december 2009 al in de commissie Welzijn hebben gevoerd.

Het gaat om de crisisopvang voor kinderen in het Centrum voor het Jonge Kind in Ganshoren. Dit is werkelijk een waanzinnig verhaal. Het is de bedoeling het centrum te sluiten. Sinds juli 2009 ontvangen de bedienden maandelijks hun volledig loon. Ze moeten echter niets doen. Het personeel is ten einde raad. Vandaag hebben de Bond der Bedienden, Technici en Kaderleden (BBTK) en de Landelijke Bediendencentrale (LBC) bij het gebouw van Kind en Gezin opnieuw actie gevoerd. De personeelsleden verwachten immers vandaag of morgen hun ontslagbrief te ontvangen.

De kinderen worden het slachtoffer van dit sociaal conflict. Het gaat hier om de meest kwetsbare kinderen in onze maatschappij, kindjes van nul tot drie jaar oud die niet op een gezinsstructuur kunnen terugvallen. Ze hebben enkel de opvang in dat crisiscentrum.

We weten allemaal dat het aantal gevallen in Brussel toeneemt. Mevrouw Van der Borgh heeft in de commissie voor Welzijn nog cijfers naar voren gebracht. De vraag neemt toe. Het enige centrum dat een antwoord kan bieden, is het Centrum voor het Jonge Kind. Dit is dan ook een waanzinnig verhaal.

Minister, wat kunt u nog doen? U hebt de raad van bestuur ontvangen. Wat is het resultaat van dit gesprek? Hoe kunnen we een kwaliteitsvolle crisisopvang verzekeren? Volgens mij zal het besluit betreffende de kinderopvang hiervoor moeten worden aangepast.

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Ik wil mevrouw De Vits bedanken voor het stellen van de vraag. Het is nuttig dat er publieke aandacht is voor deze situatie, die inderdaad problematisch is.

Een uitspraak van de arbeidsrechtbank stelt de directie in het ongelijk en verplicht haar om de mensen in dienst te houden. Ik ben niet geïnformeerd over de standpunten van de raad van bestuur ten aanzien van deze uitspraak. Ik neem aan dat hij zich zal positioneren ten opzichte van deze beschikking.

Ik heb zelf een aantal initiatieven genomen. De waarheid gebiedt mij te zeggen dat dit is gebeurd nadat wij daarover in de commissie hebben gesproken, mede doordat u en de heer Delva daarvoor aandacht hadden gevraagd. Wij hebben met mevrouw Grouwels afgesproken om dezelfde posities in te nemen. De Vlaamse Gemeenschapscommissie beschikt over een vertegenwoordiging op het niveau van de raad van bestuur. Daar hebben wij een duidelijke gemeenschappelijke strategie afgesproken.

Wij hebben het personeel ontvangen en hebben moeten vaststellen dat er inderdaad schrijnende situaties zijn.

Ik nam het initiatief om de raad van bestuur te convoceren op het kabinet. Ik stelde vorige maandag vast dat er tussen de feitelijke en de formele bestuurders verschillen bestaan. Op het administratieve vlak moet er een en ander in orde worden gebracht. Wij hebben de bestuurders duidelijk gemaakt dat dit een ernstige situatie is en dat het immobilisme en het onvermogen om een sociaal conflict op te lossen groot zijn.

Want dat is de reden waarom wij een beetje vanop afstand moeten toekijken: het is een sociaal conflict en de partners moeten daarin een rol spelen. De raad van bestuur moet daarin een grote verantwoordelijkheid opnemen.

Ten slotte: er is vandaag een onaangekondigde inspectie geweest. Er was al eens een inspectie vanuit Kind en Gezin. Die stelde een aantal minpunten vast waarvoor duidelijk remediëring nodig was. Van de inspectie van vandaag heb ik nog geen resultaten. Ik heb die inspectie gevraagd om ook de financiële situatie van de vzw te onderzoeken. Kind en Gezin zal daar binnenkort het verslag van krijgen en dan zullen wij zien welke gevolgen daaraan verbonden kunnen worden.

Nog één punt in verband met de crisisopvang. Dat centrum heeft inderdaad de taak gekregen een meldpunt te zijn voor crisisopvang en een aantal functies op te nemen voor de organisatie van die crisisopvang. Dat loopt niet goed. Er is beslist om dat te stoppen. Dat betekent dat vanaf maart 2010 deze functies zullen worden overgenomen door het centrum voor algemeen welzijnswerk De Mozaïek. Ook de middelen zullen uiteraard worden doorgeschoven naar de nieuwe partner die deze functies voor ons zal vervullen. Dat moet uiteraard leiden tot een duidelijke kwaliteitsverbetering.

Mevrouw Mia De Vits: Het is belangrijk dat we het centrum van Ganshoren opnieuw in werking kunnen doen treden. Er is ondertussen 278.000 euro aan middelen uitgegeven.

Daarbij is geen enkele bijkomende residentiële opvangplaats gecreëerd. Dat geld ging gewoon naar de verdere uitbetaling van de lonen, terwijl de mensen ondertussen niets moesten doen en het centrum geen kinderen meer opving. Dat is dus een enorm probleem voor de opvang van die kinderen. Ik hoop dat u, nadat u de raad van bestuur hebt gezien, erin slaagt om dat centrum opnieuw te doen starten.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borghet heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borghet: Minister, ik treed de vraag van mevrouw De Vits bij. Wij hebben in de commissie daarover uitvoerig gediscussieerd. Ik stelde u een uitdrukkelijke vraag – ik citeer het verslag: “Ik vraag dan ook uitdrukkelijk om met de voorziening te overleggen en om na te gaan hoe het conflict kan worden beëindigd.” Het gaat om een conflict tussen werknemer en werkgever. U mag stellen dat u de inspectie hebt gestuurd. U hebt dat al enkele keren gedaan. Maar de inspectie gaat hier niets concreets vinden want het is louter een conflict en wij vinden het heel erg dat het zo ver gaat. Ik heb in de commissie ook gezegd dat een conflict meestal in eerste instantie wordt opgelost tussen werkgever en werknemer, en als dat niet lukt met een sociaal bemiddelaar. Als dat nog niet lukt, kunnen er soms derde personen optreden die de betrokkenen aan tafel brengen. Dat was onze uitdrukkelijke vraag.

Nu blijkt dat de raad van bestuur is uitgenodigd, maar ik betreur dat de directeur niet mee aanwezig mocht zijn bij die bespreking. Het is betreurenswaardig dat men dit zo ver drijft. Mijn aanvoelen is dat het kabinet van minister Grouwels dit eigenlijk op de spits wil drijven om – laat me toe dat ik het zeg – een vakbond ter wille te zijn en dat het niet in eerste instantie de betrachting heeft het conflict op te lossen, in het belang van de werking van dat Centrum voor het Jonge Kind in Brussel.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, ik sluit me aan bij mevrouw De Vits. Samen met velen hoop ik dat dit sociaal conflict binnenkort wordt opgelost.

Voor één ding houd ik mijn hart vast, namelijk voor een eventuele sluiting van dit centrum voor kinderopvang en gezinsondersteuning (CKG). Het is het enige in Brussel. Het is niet alleen een CKG: er zijn een aantal projecten aan gekoppeld, zoals een opvoedingswinkel. Mevrouw De Vits stelt terecht dat de vraag naar crisisopvang in Brussel enorm stijgt. De rol die dit CKG nog zou kunnen spelen, is immens. Een sluiting van het centrum zou de allerzwaksten en allerkleinsten van onze samenleving treffen. Ik hoop van ganser harte dat het conflict zo snel mogelijk wordt opgelost, want zeker in een grootstad als Brussel is een dergelijk CKG absoluut onmisbaar.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Voorzitter, dit is een erg pijnlijke situatie voor onze welzijnssector. Het gaat hier over een sociaal conflict, maar het gaat natuurlijk ook over een Centrum voor het Jonge Kind. Ik wil geen interpretatie maken zoals mevrouw Van der Borghet dat doet, maar ik voel wel iets voor haar suggestie een stapje verder te gaan en een sociaal bemiddelaar aan te stellen, in plaats van de lange weg van inspecties, rapporten en dergelijke te bewandelen. We weten dat dit lang zal aanslepen. Is het niet mogelijk een sociaal bemiddelaar aan te stellen of op de ene of andere manier die instelling voorlopig onder de curatele van Kind en Gezin te plaatsen?

Minister Jo Vandeurzen: Mevrouw Vogels, geloof me vrij dat ik alles heb gedaan wat ik kon om de partners ervan te overtuigen een beroep te doen op een sociaal bemiddelaar. Dat is evident. Dat is het eerste waaraan wordt gedacht in een dergelijke situatie.

De diverse betogen bewijzen echter ook dat er verschillende gevoeligheden en belangen spelen. Er is uiteraard de positie van dat centrum in Brussel. Er is de situatie aan de zijde van

de directie. Er is de spanning met de syndicale organisaties. Ik zeg u wel: dit begint voor mij een werkelijk onaanvaardbare toestand te worden.

Mevrouw Van der Borgh, ik vind dat de raad van bestuur op een bepaald ogenblik afstand moet kunnen nemen van de directeur als het gaat over het nemen van strategische beslissingen, wanneer de situatie tussen de actoren in dit conflict blijkbaar escaleert. Ik vind dat de raad van bestuur op dat moment een bijzonder grote verantwoordelijkheid heeft. Meer nog, als daar werkelijk problemen zijn van overheidsgeld dat zijn doel niet bereikt, of van andere zaken die binnen de bevoegdheidssfeer van Welzijn vallen, dan zal ik niet aarzelen om die raad van bestuur voor die verantwoordelijkheid te plaatsen. Er worden allerlei mensen gecontacteerd om dat sociaal conflict op het terrein op te lossen. Dat vergt dat partners compromissen sluiten en oplossingen zoeken. Tot in het parlement staat men dan te kijken naar diegenen die op het terrein hun hand moeten durven uitsteken en durven zeggen dat ze een akkoord willen maken. Dat wordt toch wel een heel eigenaardige toestand.

In alle duidelijkheid: als die inspectieverslagen de argumentatie geven om ter zake een initiatief te nemen, dan zal ik niet aarzelen. Dit gaat over overheidsgeld en kwetsbare situaties. Ik heb er absoluut geen behoefte aan een sociaal conflict op het terrein lang te laten verrotten. Ik ken mijn grenzen en mogelijkheden. Ik zal ook niet moeilijker doen dan juridisch toegelaten. Ik zie echter dat dit allemaal kan in een sector die geacht wordt het geld aan te wenden om die dingen te doen die nodig zijn in de hulpverlening, en dat tart toch wel elke verbeelding.

Mevrouw Mia De Vits: Een sociaal bemiddelaar heeft geen zin meer. Wij hebben dat gevraagd in de maand december. Wat wij vragen, is dat de raad van bestuur zijn verantwoordelijkheid neemt. Dit centrum moet verder kunnen werken. Het is het enige centrum. We moeten in nog meer crisisopvang kunnen voorzien, maar als dit centrum dichtgaat, is het werkelijk hopeloos. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Lieven Dehandschutter tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de veiling van de schilderijenreeks De Vier Elementen van Jan Brueghel de Jonge uit de collectie van het Belgisch koningshuis bij Christie's New York

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Voorzitter, minister, achtbare collega's, over een week, op woensdag 27 januari, wordt bij Christie's in New York een reeks van vier kunstwerken te koop aangeboden. Het gaat om De Vier Elementen van Jan Brueghel II, ook Jan Brueghel de Jonge genoemd, die dateren uit de zeventiende eeuw. De werken blijken in het bezit te zijn van de Belgische koninklijke familie. Ze zijn daar blijkbaar beland via erfenissen in het vermogen van koning Leopold III en prinses Lilian Baels.

De media hebben dat opgemerkt en hebben meteen aan het Paleis gevraagd wat er aan de hand is. Daar heeft men er zich nogal goedkoop van afgemaakt door te zeggen dat het geen bezit van de Belgische staat betreft, maar dat het om louter privé-eigendom bezit gaat en dat het dus een privéaangelegenheid is.

Ik vind dat nogal een goedkope uitleg, minister. Alle overheden in dit land doen inspanningen om de topstukken in ons bezit binnen onze grenzen te houden. Men kan daarnaast ook de opmerking maken dat het vermogen van de koninklijke familie toch voor een groot stuk niet hun eigen verdienste is, maar het resultaat van belastinggeld en dotaties en dergelijke meer, en dat de koninklijke familie zich toch ook zou moeten inschrijven in het beleid van de

verschillende overheden – de federale, maar ook de Vlaamse – om de topstukken in ons eigen land te houden.

Ik heb eens uitgezocht of dat mogelijk is op grond van het Topstukkendecreet, maar dat blijkt helaas niet het geval te zijn, aangezien de werken zich in het kasteel van Argenteuil bevonden. Dat rechtsmiddel hebben we dus niet. Toch denk ik dat de koninklijke familie de morele plicht heeft om zich in te schrijven in het beleid van de verschillende overheden en, als ze zich er dan toch niet aan houdt, de kunstwerken in eigen bezit te houden om ze dan ter beschikking te stellen van de gemeenschap. Het meest gulle zou zijn dat men de werken schenkt, maar men zou ze ook in depot kunnen geven aan een museum. Als laatste mogelijkheid kan men ze eventueel te koop aanbieden.

Men heeft geen gebruik gemaakt van die mogelijkheden. Ik vind dat zeer jammer. Het staat haaks op het beleid dat ik daarnet heb geschetst. Hoe schatten u en uw medewerkers het belang van deze kunstwerken voor het Vlaamse kunstpatrimonium in? Kunt u nagaan of er alsnog een ultieme oproep aan de koning kan worden gedaan om deze topstukken alsnog in ons land te houden?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, collega's, De Vier Elementen van Brueghel II komen inderdaad niet voor op de topstukkenlijst. Dat kan ook niet, omdat ze zich momenteel niet op Vlaams grondgebied bevinden. Het feit dat er een vergunning moet zijn, geldt in dit geval dus niet, net zo min als het voorkooprecht.

Er is echter nog een mogelijkheid. Wij hebben ook de mogelijkheid om proactief op te treden. Het gaat dan om heel waardevolle werken die zich in het buitenland bevinden of, zoals in dit geval, op het grondgebied van de Franse Gemeenschap. Daarvoor moet aan twee criteria voldaan zijn. Ten eerste moet het werk zeldzaam zijn, en ten tweede moet het onmisbaar zijn.

Toen wij kennis kregen van het feit dat deze werken mogelijk zouden worden verkocht, hebben wij onmiddellijk een specialist geraadpleegd, namelijk de heer Nico Van Hout, dé specialist van de zeventiende eeuw. Dat is overigens de normale procedure die we daar gevolgd hebben. Zijn advies was dat het heel mooie werken zijn, maar dat ze niet onmisbaar of zeldzaam zijn, omdat we er in Vlaanderen heel wat hebben. Zijn advies was dus dat we in dit geval de proactieve procedure voor het verwerven van die topstukken niet zouden volgen. Daarom hebben we vanuit Vlaanderen ook geen verdere stappen ondernomen om de werken te verwerven.

Ik wil u ook nog wijzen op een Europese regeling, die in dit specifieke geval heel belangrijk is. Er is een Europese regeling die zegt dat schilderijen die een waarde hebben van meer dan 150.000 euro, niet buiten de Europese Unie mogen worden verhandeld zonder dat daar een heel specifieke uitvoervergunning voor is.

Voor Vlaanderen moet de Vlaamse overheid die verlenen, voor Wallonië moet de Franse Gemeenschap die verlenen. Wij hebben goede contacten en er is ambtelijk overleg tussen Vlaanderen en de Franse Gemeenschap: er is nergens een dergelijke vergunning aangevraagd. In principe kan het werk van Jan Brueghel II niet zomaar worden overgebracht buiten de Europese Unie, laat staan naar New York, omdat er geen vergunning is. Dat zou in dit geval een probleem kunnen opleveren.

De heer Lieven Dehandschutter: Minister, ik dank u voor het antwoord. Het bevat alleszins een aantal nieuwe en spectaculaire elementen. In de veilingcatalogus wordt het werk geschat op 1,5 tot 2 miljoen euro. Op basis van uw antwoord denk ik dat u er goed aan doet om samen met uw Franstalige collega onverwijld een brief te richten aan het paleis, zeggende: majesteit, wat u doet, gaat in tegen de Europese regelgeving en is eigenlijk een onwettige daad, een daad van incivisme.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, ik sluit me aan bij de heer Dehandschutter. We hebben wat het Vlaams patrimonium betreft, zeker het artistieke patrimonium, al heel wat stukken in het buitenland. We hebben een paar decennia lang Spanjaarden bij ons gehad. Er zijn heel wat zaken op economische wijze in Groot-Brittanië terechtgekomen. Het is van belang dat we erover waken en ons ervoor inzetten dat wat onze grote meesters uit het verleden geproduceerd hebben, zo veel mogelijk op Vlaamse bodem blijft. Het kunstpatrimonium dat men in de verschillende musea aan de bezoekers kan tonen is immers een onderdeel van de aantrekkingskracht van een regio.

U haalt aan dat het bedrag voor het vrij verhandelen van kunstwerken is overschreden. We moeten dus maatregelen nemen. Wij zijn voor een maximaal vrij verkeer en de vrijheid van het individueel recht, maar hier gaat het over de koninklijke familie die maatschappelijke verplichtingen heeft omdat ze gedragen en gefinancierd wordt door de maatschappij. Wij moeten alles in het werk stellen, en zeker u, mevrouw de minister, om te zorgen dat die werken hier blijven of althans ‘at arm’s length’, tegen een economische waarde door ons kunnen worden aangekocht of eventueel in privé-musea in onze regio kunnen blijven.

De voorzitter: De heer Van der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Voorzitter, het gaat uiteraard over een materie waarover wij weinig te zeggen hebben. Het gaat hier over de privéverzameling van de koninklijke familie. Het doet me pijn aan het hart dat die verzameling zomaar te koop wordt aangeboden en dat men niet goed weet waar die werken naartoe zullen gaan en wat er met de opbrengst van de verkoop zal gebeuren.

Ik meen te weten dat de koninklijke familie van België steeds is betoelaagd door de belastingbetaler en het zou dus de logica zelf moeten zijn dat die mensen, die goed leven met dat geld en er dingen mee kopen, toch zouden beseffen dat die zaken toekomen aan de overheid, dat het publiek domein is.

Voorzitter, ik weet dat u een goede entree hebt aan het hof. Moeten we niet, als symbolische daad, laten merken dat we het daar niet mee eens zijn? Het gaat over patrimonium, of het Belgisch of Vlaams is doet niet ter zake. Het is ongehoord dat een koninklijke familie zich permitteert om zomaar even ons patrimonium te verkopen ter meerdere eer en glorie van zijn financiële welstand. Als u nog eens naar Laken kunt gaan, voorzitter, doe dat dan toch, want misschien kunt u daar nog een deel van ons patrimonium recupereren.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Het is een schandaal dat de koninklijke familie van België, de meest parasitaire koninklijke familie in Europa, zich onttrekt aan een filosofie die in dit land heerst, in de gewesten en de gemeenschappen. Er is niet alleen in Vlaanderen een topstukkenbeleid, maar die filosofie heerst ook bij de Duitstalige Gemeenschap en de Franse Gemeenschap.

In het proactief Topstukkendecreet dat uw voorganger heeft opgesteld, is voorzien in een constellatie tussen de verschillende overheden. Het lijkt een beetje onwezenlijk dat we niet kunnen optreden in iets wat tot het privébezit behoort van de koninklijke familie.

Minister, ik neem u op uw woorden. U zegt dat er twee criteria moeten zijn waaraan een werk moet voldoen om het aan te kopen: zeldzaam en onmisbaar. Volgens uw expert voldoet het daar niet aan. Dat zijn allemaal floue begrippen. Als men terugdenkt aan het vorige incident rond de aankoop van een werk van Adriaen Brouwer, dan kan men dat interpreteren zoals men wil.

Minister, u verwijst naar Europa. Wel, er is een Europese richtlijn van 1993 die voorziet in de restitutie van cultuurgoederen die tot het nationaal bezit van een lidstaat behoren en plots opduiken in een andere lidstaat. Vlaanderen, dat overlegt met de federale overheid, had zich gemakkelijk kunnen permitteren om hier tussenbeide te komen en dit werk te laten vallen

onder het beleid van het Topstukkendecreet. Wat nu gebeurt, is totaal in strijd met onze filosofie in Vlaanderen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister Joke Schauvliege: Ik deel de bekommernissen van de verschillende collega's. We moeten ervoor zorgen dat we onze Vlaamse kunst en de waardevolle werken van de Vlaamse kunstenaars zo veel mogelijk in Vlaanderen houden. Vandaar het Topstukkendecreet. Dat zit goed in elkaar. Er is een lijst van werken die zich nu al in Vlaanderen bevinden en die niet naar het buitenland kunnen verhuizen. We kunnen ook een proactieve procedure opstarten voor werken die zich over de grenzen bevinden. Dat hebben we gedaan in deze zaak. We hebben ook het advies gevraagd van experts. Hun analyse was dat het niet zeldzaam en niet onmisbaar is. Het is dus niet van dien aard dat we die procedure moeten opstarten.

Mijnheer Arckens, u verwijst naar een Europese richtlijn. Er zitten beschermingen in die richtlijn, die vertaald zijn in decreten, zowel in Vlaanderen als in de Franse Gemeenschap. Er is heel goed overleg gepleegd. Tot nu is er nog geen enkele uitvoervergunning verleend voor het werk van Jan Brueghel de Jonge, ook niet door de Franse Gemeenschap. Dat is het grondgebied waar het zich momenteel bevindt. In uitvoering van de Europese regelgeving kan dat werk hier en nu niet buiten de grenzen van de Europese Unie worden gebracht.

De heer Lieven Dehandschutter: Er zijn juridische en morele aspecten aan deze zaak. Gelukkig hebben we nog een juridische stok achter de deur. Zeker de koninklijke familie, met de voorbeeldfunctie en het morele gezag dat ze heeft of zou moeten hebben, zou toch beter moeten weten. Ik vind het jammer dat ze dat tersluiks te koop aanbiedt. Dat zou niet kunnen, maar blijkbaar is het een nobele traditie om iets te verkopen, als het hen niet meer interesseert of niet meer genoeg opbrengt. Honderd jaar geleden ging het over de kroonkolonie, dat was ook een privékolonie van Leopold II. Nu biedt men een aantal culturele kroonjuwelen te koop aan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jos De Meyer tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de uitbetaling van de werkingstoelagen voor het lager en secundair onderwijs

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister, collega's, het is nog maar van gisteravond geleden dat ik op een nieuwjaarsbijeenkomst werd aangeklampt door een directeur van een technische school die met aandrang vroeg wanneer de werkingsmiddelen van zijn instelling zouden worden betaald, want hij kan de facturen jammer genoeg niet meer betalen. Vorige week kreeg ik een e-mail van een directeur van een basisschool, die liet weten dat het onderhoudspersoneel in november was betaald door het oudercomité en in december heeft hij die mensen van zijn eigen wedde betaald.

Minister, het is normaal dat de werkingsmiddelen voor de scholen worden betaald in de maand januari en juni. Vorig jaar zijn de werkingsmiddelen betaald in de eerste werkdagen van januari. Ik vrees dat het dit jaar in de laatste werkdagen van januari zal gebeuren.

U kunt zich de vraag stellen of dit zo'n groot verschil uitmaakt. Ik denk van wel. Ik zal u zeggen voor welke groepen van scholen het een immens verschil uitmaakt. Dat is zeker en vast het geval voor de basisscholen, voor de tso- en de bso-scholen en eveneens voor alle scholen met grote leningen. En heel wat instellingen komt het water tot aan de lippen.

Minister, wanneer mogen ze rekenen op de betaling van de werkingsmiddelen? Kan het dat dit in de maand juni opnieuw gebeurt tijdens de eerste werkdagen van de maand?

Minister Pascal Smet: Mijnheer De Meyer, u hebt de vraag ook in de commissie gesteld.

De heer Jos De Meyer: Maar ik heb er geen antwoord op gekregen.

Minister Pascal Smet: Neen, want we hadden afgesproken dat ik u morgen het antwoord zou geven. *(Opmerkingen van de heer Jos De Meyer)*

De voorzitter: Mijnheer De Meyer, laat de minister even antwoorden, u krijgt straks de mogelijkheid tot het geven van een repliek.

Minister Pascal Smet: Mijnheer De Meyer, ik zal uw vraag beantwoorden. Er is helemaal niets aan de hand. Het decreet dat uw parlement heeft goedgekeurd, zegt dat voor 1 februari van het lopende jaar 50 percent van de werkingsmiddelen aan de scholen moet worden betaald. Ik heb het laten nagaan en tot en met 2004, dus tot 2005, werd die 50 percent van de werkingsmiddelen altijd eind januari betaald. Het klopt dat de afgelopen vier jaar, toen de financiële en budgettaire toestand van de Vlaamse Regering, en van het land in het algemeen, veel beter was, het bedrag begin januari werd betaald. Dat gebeurde omdat dat kon op dat moment.

U weet dat de budgettaire toestand algemeen een beetje gewijzigd is en we respecteren, of we knopen terug aan bij de gewone traditie om voor de wettelijke termijn te betalen. In deze is dat 1 februari. De komende dagen zullen de scholen ook betaald worden en is er helemaal geen achterstand. We respecteren het decreet, we blijven bij een traditie die er vele jaren was, maar om budgettair technische redenen kon er de afgelopen jaren iets vroeger betaald worden, maar dat was dit jaar niet het geval.

Er is dus eigenlijk niets aan de hand. De scholen zullen binnen de wettelijke termijn betaald worden.

De heer Jos De Meyer: Minister, misschien is er voor u niets aan de hand, maar ik zeg u in alle duidelijkheid en met heel grote overtuiging dat er voor de scholen wel iets aan de hand is. U moet begrijpen dat als gedurende een hele bestuursperiode de werkingsmiddelen betaald worden in het begin van de maand, er een verwachtingspatroon wordt gecreëerd. Het is ook begrijpelijk dat het verwachtingspatroon ook bij de scholen aanwezig is.

Er zijn nog andere groepen in de samenleving, en ik ga ze niet noemen, die aan het begin van de maand betaald worden. Als u dat morgen verandert, dan zult u ook bepaalde stemmen horen opgaan. Het is vrij normaal dat er een verwachtingspatroon is, maar voor sommige instellingen is het werkelijk heel problematisch dat ze deze werkingsmiddelen nog niet gekregen hebben. Ik beschouw het als mijn opdracht om dat hier te vertolken.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Voorzitter, ik wil me kort aansluiten bij de vraag van de heer De Meyer, omdat ik wat ontgoocheld ben over het antwoord van de minister.

Minister, in de crisis die we gekend hebben de voorbije jaren, de financieel-economische crisis, hebben we altijd gezegd dat de overheid het voorbeeld moet geven. Wij zijn degenen die onze facturen zo snel mogelijk en stipt zullen betalen, die de verantwoordelijkheden en plichten ten aanzien van de scholen correct honoreren door correct te betalen zodat we de scholen zelf, die het zeker in deze tijden ook financieel moeilijk hebben, geen problemen bezorgen.

Ik hoop inderdaad dat het vanaf juni weer op een vroeger moment kan.

Minister Pascal Smet: Mevrouw Poleyn, ik wil het nog eens even zeggen hoor, maar het parlement – u dus – heeft hier het decreet goedgekeurd dat we het voor 1 februari moeten betalen. Dat weten ook alle scholen. De Vlaamse Regering heeft de gewoonte de decreten na te komen. Het decreet zegt heel duidelijk dat we het voor 1 februari moeten betalen. Dat is ook zo geweest gedurende de vele jaren, alleen de afgelopen vier jaar kon men, om een aantal redenen, twee of drie weken eerder betalen.

Ik moet u in alle eerlijkheid bekennen dat ik heel veel mails ontvang van scholen en directies en dat er op dit moment, voor zover ik weet, geen enkele school is die mij heeft laten weten dat er nu plotseling een ontzettend groot probleem zou zijn omdat ze twee weken later worden betaald, want daarover spreken we: we betalen twee weken later dan gebruikelijk 50 percent van de werkingsmiddelen uit. Voor een bepaalde school kan dat misschien een beetje vervelend zijn, maar in ieder geval is dat probleem niet tot bij ons gekomen. Ik zou de scholen die er problemen mee hebben, willen vragen om mij dat te signaleren, we zullen daar rekening mee houden, maar ik zeg u nogmaals dat deze Vlaamse Regering de regelgeving respecteert van uw parlement. We moeten dat voor 1 februari betalen, en we zullen dat voor 1 februari betalen. Veel jaren gebeurde dit ook zo, alleen is het dit jaar zo dat we met die twee weken opnieuw aansluiten bij een traditie die er vele jaren is geweest.

Ik zie het probleem dus niet onmiddellijk, tenzij voor enkele individuele scholen, maar ik raad die scholen aan om dit te laten weten. Mijnheer De Meyer, ik stel voor dat u me zo dadelijk de namen van die scholen geeft zodat ik contact kan opnemen met de directies om te bekijken waar het probleem zit en hoe we samen kunnen proberen, met het oog op de toekomst, een kastekort te vermijden.

De heer Jos De Meyer: Als het parlement goedgekeurd heeft dat het moet gebeuren voor 1 februari, betekent dat niet dat er een verbod is om het in de eerste week van januari te doen, zoals in de vorige legislaturen, minister. Ik citeer de mail: “Van de werkingstoelagen die vorig jaar nu reeds werden uitbetaald, horen wij niets. Voor vele scholen, onder andere voor onze school, is dit een ramp. We hebben momenteel een negatief saldo van 50.000 euro.” Als u dat verlangt, minister, kan ik u in contact brengen met meerdere instellingen met die zorg.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de invloed van de politiek bij een aantal topbenoemingen door de Vlaamse Regering

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Minister-president, we worden de voorbije weken en ook de komende weken geconfronteerd met politieke benoemingen van de ergste soort. Er draait opnieuw een benoemingscarrusel. De VDAB, De Lijn, de VRT, bestuurdersmandaten in KBC, de leiding van ViA, secretarissen-generaal in verschillende departementen: de Vlaamse Regering deelt heel wat lucratieve mandaten uit. Blijkbaar wil het niet allemaal van een leien dakje lopen. Een en ander haalt daardoor de media. Pijnlijk hoogtepunt: Luc Van den Brande wordt blijkbaar voorzitter van de raad van bestuur van de VRT nog voor die raad van bestuur benoemd is.

Dat doet toch vragen rijzen, minister-president. Temeer omdat u naar aanleiding van een vraag van mij op 20 oktober 2009 gesteld hebt dat wat de topbenoemingen betreft nu interviews worden afgelegd, dat wie door de selectieprocedure komt en het best scoort op de gesprekken, zal worden aangeworven en dat politieke inmenging absoluut uitgesloten is. De praktijk en de theorie verschillen toch enigszins. U zult zeggen dat er selectieprocedures zijn. Ik weet ook wel dat die pro forma worden gehouden. In de praktijk blijkt het ondanks alle goede bedoelingen en positieve intenties na de regeringsbesprekingen toch weer neer te komen op regelrechte politieke benoemingen waarbij de partijpolitieke lidkaart primeert op de competentie.

Minister-president, hoe rijmt u dat met dat project Beter Bestuurlijk Beleid (BBB)? Hoe rijmt u dat met alle intenties die u hierover de voorbije maanden en weken hebt geuit?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Dewinter, u gooit nu wel veel op één hoop. Het is belangrijk te onderstrepen wat ik toen heb gezegd, ik herhaal: voor leidende topambtenaren is er een objectieve procedure met selecties en examens. In heel die procedure en bij welke kandidaten uiteindelijk aangeworven worden, kan van politieke inmenging geen sprake zijn. U zegt dat die examens doorgestoken kaart zijn. Daar gaat u iets te snel en doet u de waarheid zelfs onrecht aan. Dat wordt met heel veel zorg bekeken. Externe bureaus zijn ingeschakeld.

Het is heel belangrijk om dat te onderscheiden van de samenstelling van de raden van bestuur van de extern verzelfstandigde agentschappen (EVA's). Daar moet de regering om de vijf jaar een invulling doen. De Vlaamse Regering moet wat de VRT betreft kandidaten voorstellen. U hebt daarover ook een brief gekregen. Wij zoeken voor alle EVA's met heel veel zorg naar competente mensen om vijf jaar dat mandaat te geven.

Enerzijds zijn er dus de ambtenaren en topambtenaren voor wie de procedure vorige legislatuur, deze legislatuur en wellicht ook de volgende legislaturen heel objectief moet gebeuren. Anderzijds is er de samenstelling van de raden van bestuur van die verschillende extern verzelfstandigde agentschappen. Het is daarover dat de regering zich heeft gebogen. Zij neemt haar verantwoordelijkheid op basis van de decretale verplichtingen, zijnde de onverenigbaarheden voor de leden van die raad van bestuur. Verder is er de vraag of de voorzitter al dan niet wordt aangeduid door de raad van bestuur dan wel door de Vlaamse Regering. Ik ben het helemaal niet eens met u dat dit allemaal een politiek zootje zou zijn met politieke inmenging, en dat ik niet zou realiseren wat ik destijds heb gezegd tijdens de regeringsvorming, integendeel.

De heer Filip Dewinter: The proof of the pudding is in the eating, zeggen de Engelsen. We zullen dus zien in hoeverre wat u zegt, ook klopt met de realiteit. Aan de hand van de feiten zullen we merken in hoeverre het niet waar is dat het voorzitterschap van de raad van bestuur van de VRT aan CD&V toekomt. We zullen uit de praktijk kunnen vaststellen in hoeverre het niet waar is dat de topbenoeming bij De Lijn toekomt aan sp.a en de topbenoeming bij de VDAB toekomt aan een kandidaat van N-VA.

Als wat ik hier nu voorspel, niet juist is, dan zal ik u gelijk geven en dan zullen we moeten vaststellen dat de minister-president de waarheid heeft gesproken. Ik denk echter dat dit niet waar is. Ik denk dat er akkoorden en afspraken zijn en dat al de rest slechts oogverblindend is.

Minister-president, ik heb de indruk dat u in de plaats van een Vlaamse Regering, een soort van politiek headhuntingbedrijf leidt dat mensen van de juiste partij op de juiste post of job moet benoemen. Ik had gehoopt dat dit met deze regering anders zou zijn, maar dat blijkt helaas niet het geval.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Hier wordt gepraat over depolitisering. In het geval van de VRT hebben we de afgelopen maanden kunnen vaststellen dat de politiek zich heeft gemoeid met de politieke benoemingen, de voorzitter van de raad van bestuur, de raad van bestuur, en het ontslag van de CEO. In de meeste gevallen ging het om de politiek van één partij. De andere partijen keken ernaar. Ik herinner me dat bepaalde partijen vorige week niet zijn tussengekomen om de eenvoudige reden dat ze meedraaien in die carrousel. Ik heb het wat moeilijk met de maagdelijkheid die sommige mensen opzoeken. Momenteel is er een vaudeville aan de gang met de toekenning van postjes binnen de raad van bestuur van de VRT en bij de nieuwe voorzitter van die raad van bestuur. Ik twijfel niet aan de kwaliteiten van de nieuwe voorzitter, de heer Van den Brande, maar wel aan zijn mediakwaliteiten. Het gaat hier duidelijk over politieke benoemingen. Wanneer we zien wie er naar de VRT gaat, wie naar De Lijn en wie naar de VDAB, dan zou ik wel eens willen weten wie daar schuift. In vele gevallen komt men uit bij de politieke partijen, en in dat geval gaat het wel om politieke benoeming.

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, ik zal niet aan opbod doen. Ik ben niet degene die zegt dat er in overheidsbedrijven geen politieke benoemingen kunnen zijn. In een overheidsbedrijf zijn de politieke partijen die democratisch verkozen zijn het best geplaatst om daar vertegenwoordigers te plaatsen.

Vooraf in het verhaal van de VRT is het duidelijk dat de inspanningen die de toenmalige minister van Media, de heer Van Rompuy, heeft gedaan om het overheidsbedrijf VRT te depolitiseren, tevergeefs zijn geweest. De publieke opinie maar ook dit parlement begrijpt heel goed waarom minister van Media Lieten zo lang heeft getreuzeld om een brief te sturen naar de fractieleiders. Daarin stond dat de raad van bestuur van de VRT opnieuw moest worden samengesteld.

Ik heb het vorige week in deze assemblee nog gehad over politiek fatsoen. We hebben verkiezingen gehad in 2009. Het duurt tot januari 2010 vooraleer de brief vertrekt waarin staat dat er een vervanging moet zijn in de raad van bestuur. En dan hebt u, mijnheer Decaluwe, de pretentie om te zeggen dat het aan de fracties ligt of die raad van bestuur snel kan worden samengesteld.

Minister-president, heeft minister Lieten zolang moeten wachten om die brief te schrijven wegens alle politieke benoemingen in alle overheidsbedrijven, inclusief de VRT, van gewezen minister van Media, de heer Van Rompuy?

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, u moet het debat toch correct voeren. En de oppositie voert natuurlijk het debat zoals ze het wenst te voeren. Maar, mijnheer Dewinter, als het over de VRT gaat, heb ik het over de samenstelling van de raad van bestuur. Ik verwijs naar het Cultuurpact. Die raad van bestuur wordt samengesteld op basis een decreet, op voordracht van de fracties. *(Opmerkingen van de heren Eric Van Rompuy en Joris Van Hauthem)*

Dus, mijnheer Dewinter, ik wil het onderscheid maken met de selectie van de gedelegeerd bestuurder. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Die selectie is volop aan de gang. Die selectie wordt gedaan door bureaus. Er zijn examens. Daar moet de beste uit komen. Daar mag de politiek zich zeker niet mee bemoeien. En dat heb ik ook gezegd. En de raad van bestuur wordt samengesteld op basis van de kandidaturen die u allemaal hebt ingediend. Wees dan eerlijk, ook publiek. De raad van bestuur van de VRT is op basis van het Cultuurpact samengesteld. Ze is een vertegenwoordiging van dit parlement.

Mijnheer Tommelein, de professionaliteit van uw fractie kennende, ga ik ervan uit, ook al was de tijd wat kort, dat u, vermoedelijk, zeer sterke kandidaten hebt voorgesteld, die een grote toegevoegde waarde zullen betekenen voor de raad van bestuur van de VRT. En u hoeft niet naar de heer Van Rompuy of anderen te verwijzen. Ik denk dat elke fractie op die korte termijn de juiste kandidaten heeft voorgesteld. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Bij De Lijn moet u het onderscheid maken tussen de raad van bestuur en de gedelegeerd bestuurder. Ook daar loopt de procedure voor de gedelegeerd bestuurder. Die procedure, met examens, met een objectieve beoordeling, loopt. Maar als u het hebt over de raad van bestuur en de voorzitter, zeg ik u dat het ook daar aan de Vlaamse Regering is om die raad samen te stellen met de mensen van wie zij acht dat ze competent zijn. Voor al die zaken – de gedelegeerd bestuurder van De Lijn en de administrateur-generaal van het Agentschap Wegen en Verkeer, de secretaris van het departement Onderwijs, het departement Economie en Innovatie, de gedelegeerd bestuurder van de VRT – wordt op een objectieve wijze een procedure gevolgd. Politieke inmenging is daar niet aan de orde.

U moet niet wachten tot straks de vraag wordt gesteld over de voorzitter van de VRT. Dat is de verantwoordelijkheid van dit parlement en van de Vlaamse Regering, die, op voordracht van de fractie, aanduidt wie in de raad van bestuur zit. Er is een grote zorg om te kiezen voor competente mensen. De heer Van den Brande zal dat heel goed doen, daarvan ben ik overtuigd. Daarnaast is er ook een politieke afweging. Dat is voor mij geen enkel probleem. Het gebeurt wel in die volgorde.

De heer Filip Dewinter: Minister-president, ik wil u wel geloven maar ik kan u niet geloven. De praktijk spreekt u tegen. Als we vandaag vanop dit podium al met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid kunnen voorspellen welke personen van welke partij bepaalde leidinggevende functies bij de VRT, bij De Lijn, bij de VDAB, maar ook bij andere organisaties zullen krijgen, dan klinkt uw discours behoorlijk hol. En, slotbemerking, waar komt het op neer? Dat al die benoemingen natuurlijk naar de juiste politieke vrienden moeten gaan, omdat dat in het verlengde ligt van de regering. We hebben in deze Vlaamse Regering niet tien ministers, maar wellicht een stuk of twintig à dertig. *(Rumoer)*

Het gaat op den duur allemaal om ersatz en pseudoministerposten die men uitdeelt aan de politieke vrienden, tot en met – en met alle respect – het voorzitterschap van dit parlement. Die post wordt op die manier bij de coalitievorming van de regering bedisseld en uiteindelijk beslecht. *(Rumoer)*

Durf dat toch eens toe te geven! Waarom speelt u toch altijd komedie! Zeg eens waar u voor staat en zeg dan toch dat het zo is. Zeg gewoon dat de meerderheid, netjes volgens de politieke kleur verdeeld, de kopmannen van de VDAB, De Lijn, de VRT en nog een aantal andere instellingen aanduidt. Heb de moed van uw overtuiging en zeg dat gewoon. Maar u doet dat niet en draait rond de pot. Op die manier, door hier niet de waarheid te durven zeggen, creëert u een nog veel grotere kloof tussen de burger en de politiek. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Erik Tack tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de bijdragen van de deelstaten voor het bereiken van het Belgische begrotingsresultaat in 2012 zoals gevraagd door de Europese Commissie

De voorzitter: De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Voorzitter, minister-president, u weet dat het Stabiliteitspact voorschrijft dat België in 2013 de Maastrichtnorm haalt. Voor de Europese Commissie is dat niet snel genoeg. De Europese Commissie houdt wellicht rekening met de torenhoge schuld van België, en vindt daarom dat het in 2012 moet. Vorige week kwam de Hoge Raad voor Financiën met een rapport waarin staat dat het ook kan. Het rapport beschrijft zelfs hoe dat kan.

Het mag natuurlijk niet met extra belastingen gebeuren, want dat zou nefast zijn voor de heropleving van onze economie. De belastingdruk is al veel te hoog in dit land. De Hoge Raad van Financiën pleit dus voor besparingen: 1 miljard euro dit jaar, 3,9 miljard euro volgend jaar en 4,5 miljard euro in 2012. De Hoge Raad zegt ook wie deze besparingen zou moeten dragen. De instelling heeft het over een 65/35-verhouding: 65 percent te dragen door de federale overheid en de sociale zekerheid, 35 percent door de deelstaten en de lokale overheden.

Vorige week is federaal minister van Begroting Vanhengel daarover door tal van parlementsleden ondervraagd. Hij zei toen dat hij aan de Europese Commissie voor het einde van de maand een antwoord moet bezorgen. U herinnert zich de heisa die vorig jaar ontstond

toen België veel te lang wachtte om de Europese Commissie te antwoorden en daarvoor een reprimande kreeg.

Hij zei ook dat hij een antwoord zal bezorgen nadat hij heeft overlegd met de deelstaten. Hij wil daarover eerst met u onderhandelen. Als hij u nog niet heeft gecontacteerd, dan zal dat wellicht heel snel gebeuren. Tussen haakjes: de SERV heeft berekend dat de begrotingsopmaak voor 2011 erg moeilijk zal zijn. Er wordt gewag gemaakt van meer dan 600 miljoen euro extra besparingen.

Vorige maand hebt u tijdens de begrotingsbesprekingen in de plenaire vergadering verklaard dat u geen duimbreed zult wijken. U hebt voorzien in een aantal inspanningen voor de begroting 2010 en u voegde eraan toe dat u geen overschotten wilt reserveren, tenzij in 2011 alle regeringen van dit land een evenwicht zouden bereiken, wat natuurlijk weinig waarschijnlijk is.

Als minister Vanhengel u zal ontvangen, wat zult u hem dan vertellen? Zult u consequent blijven met wat u vorige maand hebt gezegd, of zult u buigen voor het Belgische compromis en zo proberen om België andermaal te redden?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik begrijp dat u zich wat zorgen maakt. U vreest dat ik zou zwichten voor een aantal argumenten op een bijeenkomst met minister Vanhengel. Ik heb van hem nog geen uitnodiging ontvangen.

U verwijst naar de vragen van de heer Vereeck. Ik zal het nog eens duidelijk herhalen, de Vlaamse Regering heeft een begrotingspad afgesproken: in 2011 is onze begroting in evenwicht. Het document van de SERV toont aan dat we nog een zware weg af te leggen hebben. Ik ben ervan overtuigd dat we dat halen. We leveren daarmee een gigantische inspanning voor die nv België. We doen dat voor ons en niet omdat men ons dat vraagt.

Als we die doelstelling halen in 2011, zal de nv België – met het Europese bericht en het rapport van de Hoge Raad van Financiën – zelf inspanningen moeten leveren. Ik wil in alle rust onderstrepen dat we dat evenwicht zullen halen. Als alle overheden in dit land – maar daar ga ik niet van uit – naar datzelfde doel zouden streven, zouden we vanaf dan het debat over de overschotten kunnen voeren. Maar ik heb niet de indruk dat alle overheden in dit land dezelfde dynamiek en timing hebben als Vlaanderen. Ik zal dit opnieuw herhalen mocht minister Vanhengel mij uitnodigen en die vraag opnieuw stellen.

De heer Erik Tack: Het wordt hoe dan ook een boeiende discussie. In de plenaire zitting van vorige week zei hij dat het een solidaire verantwoordelijkheid was van alle overheden in dit land om dit begrotingsresultaat te kunnen halen. Ik wens u veel sterkte en goede moed. Ik hoop dat u zich aan uw woord zult houden.

Minister-president Kris Peeters: U zult mij zeker volgen.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Voorzitter, zeker met het Belgische voorzitterschap van de Europese ministerraad in de tweede helft van dit jaar moeten wij een voorbeeldrol spelen. Iedereen weet dat dit een gedeelde inspanning zal zijn. We hebben de discussie over de Maddensdoctrine in de commissie al gevoerd, ik ga ze hier niet openen. Dat debat volgt hier nog wel.

In uw regeerakkoord staat echter een zinnetje dat mij bijzonder verontrust. Het gaat over de invoering van een ESR-boekhouding bij steden en gemeenten. Ik ben nogal goed geplaatst om te weten wat dat betekent. Wilt u dat invoeren in het begrotingsjaar 2012 of vanaf 2013? Dat betekent dat de lokale investeringen gedecimeerd gaan worden. Kan de Vlaamse economie dat dragen?

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, minister-president, ik dank u voor uw antwoord in verband met 2011. De vraag van de heer Tack ging natuurlijk ook over 2012. Dat leest u in de titel van zijn actuele vraag. Ik heb u in de begrotingsbesprekingen gevraagd wat u zou doen met die overschotten die waarschijnlijk zullen ontstaan vanaf 2012. Het zijn fictieve overschotten, want u gaat ze gebruiken voor het eigen Vlaamse beleid.

We hadden dan een discussie over de vraag of u dat overschot integraal zou gebruiken voor Vlaanderen of slechts gedeeltelijk – en dan hebt u natuurlijk niet gelogen – en het andere deel eventueel voor schuldafbouw. Ik heb u dat verschillende keren gevraagd. U hebt daar niet uitdrukkelijk op geantwoord, maar gelukkig heeft minister Muylers dat wel gedaan. Drie keer zelfs heb ik hem die vraag gesteld. Hij aarzelde in het begin maar hij heeft uiteindelijk de knoop doorgemaakt in de commissie en gezegd: de mogelijke overschotten gaan integraal naar eigen Vlaams beleid. Er gaat geen cent naar schuldafbouw.

Deze discussie is wat mij betreft politiek dichtgecementeerd. U kunt geen bijdrage meer leveren aan het Belgische begrotingsresultaat in 2012.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, ik geloof dat we hier om de twee, drie weken dezelfde vraag krijgen, en gelukkig ook hetzelfde antwoord van de minister-president en van de minister van Begroting. Het regeerakkoord is duidelijk. We gaan op Vlaams niveau naar een nultekort in 2011, en dat is al een heel sterke prestatie.

Als je het laatste rapport van de Hoge Raad voor Financiën leest, dan zie je dat er in 2011 voor de globale Entiteit II nog altijd een tekort van 0,8 procent wordt vooropgesteld. In 2012 mag Entiteit II nog altijd een tekort hebben van 0,4 procent. Het is dus niet zo dat de federale regering sneller op de Vlaamse deur zal komen kloppen om een overschot te boeken.

Daarnt was er in de commissie voor Innovatie nog een heel interessant debat naar aanleiding van het verslag van de VRWB. Er zijn voldoende uitdagingen op Vlaams niveau om de Vlaamse centen op een goede manier te besteden als versterking van een innovatieve Vlaamse kenniseconomie. Ik ben er gerust in dat de voltallige Vlaamse Regering die paragraaf uit het regeerakkoord zal uitvoeren en zal investeren in een sterke Vlaamse kenniseconomie.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Voorzitter, we hebben inderdaad al een paar keer hetzelfde debat gevoerd. Wat er een beetje vreemd aan is, is dat iedereen er zomaar van uitgaat dat minister Vanhengel het zelf evident vindt om die vraag in Vlaanderen te komen stellen omdat hij weet dat er één begroting is die een duidelijke inspanning doet, met een duidelijk traject, en omdat hij zelf aan het Overlegcomité een document heeft gepresenteerd waaruit blijkt dat er één regio is die substantieel vooruitgaat en bijdraagt. Als hij spreekt over een solidaire inspanning, dan weet hij dat één regio die voor 2010 al heeft gedaan.

Er is hier al een paar keer gezegd dat – en ik denk dat dat de evidentie zelf is – voor zover er geen solidariteit blijkt uit wat de anderen doen, inclusief de heer Vanhengel zelf, men hier niet moet komen vragen om wat dan ook te doen na 2010. Er is een begrotingstraject dat binnen afzienbare tijd naar overschotten leidt, die zullen worden besteed aan Vlaams beleid. Punt aan de lijn. Zolang de andere overheden, inclusief de federale overheid, die inspanning niet doet, vind ik het zelfs vreemd te veronderstellen dat hij zou durven komen vragen dat Vlaanderen nog een stap verder zet.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, Guy Vanhengel heeft die vraag nog niet gesteld. Misschien wordt die vraag ook niet gesteld. Dat zien we wel. Mijnheer Tack, mijn antwoord is dus duidelijk.

Mijnheer Van Mechelen, u weet zeer goed dat we de ESR-boekhouding voor gemeenten moeten invoeren. Er zijn Europese afspraken die het noodzakelijk maken om die boekhouding in te voeren. *(Opmerkingen van de heer Dirk Van Mechelen)*

Jullie stelling is dus dat de boekhouding van de gemeenten niet ESR-conform moet zijn? Nu niet en ook niet in 2012. *(Opmerkingen van de heer Dirk Van Mechelen)*

De voorzitter: Ik pas het reglement toe. Minister-president Peeters heeft het woord. *(Opmerkingen van de heer Bart Tommelein)*

De minister-president mag zoveel vragen stellen als hij wil. De enige die een repliek mag geven, is de heer Tack, en hij kan er misschien op antwoorden.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, het was een retorische vraag. Ik ga ervan uit dat Open Vld ook weet dat we de ESR-boekhouding voor gemeenten vroeg of laat moeten invoeren. De vraag is alleen maar wanneer we ze invoeren. De bedoeling is dat het voor 2012 gebeurt, dan is er een nieuwe legislatuur voor de gemeenten. We maken daarvan gebruik om duidelijke afspraken te maken over hoe de ESR-boekhouding wordt ingevoerd en hoe we de investeringsdynamiek van steden en gemeenten kunnen oplossen: hoe gaan we met investeringen om, over welke periode gaan ze lopen?

We hebben reeds een aantal voorstellen geformuleerd. Ik hoop dat we in dit debat landen en dat u zeer goed weet dat we er niet onderuit kunnen. We kunnen het mogelijk nog een paar jaar uitstellen, maar het is belangrijk om het op die manier in 2012 te doen.

Mijnheer Vereeck, u hebt het antwoord van minister Muylers gekregen. Ik hoef het dus niet te herhalen. Ik denk dat andere collega's alleen maar hebben bevestigd wat ik hier heb gezegd.

De heer Erik Tack: Voorzitter, u verwacht misschien dat ik de kastanjes voor de Open Vld uit het vuur zal halen. Er zal nog veel water door de Schelde vloeien vooraleer ik dat zal doen.

Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. We zullen het dossier blijven opvolgen. Indien nieuwe elementen zouden opduiken, zullen we u hier zeker mee confronteren. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de voordracht van de nieuwe voorzitter van de raad van bestuur van de VRT

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, bij de samenstelling van de raad van bestuur van de VRT vormt het Cultuurpact de leidende wetgeving. Hiermee wordt elke dag opnieuw bewezen hoe voorbijgestreefd het Cultuurpact in feite is. Het leidt immers tot een verregaande politisering. De wet is echter de wet. We willen hier niet kleinzerig over doen. Ik zal me dan ook tot een paar vragen over de voorzitter beperken.

Gisteren heb ik in de post het tijdschrift van het Comité van de Regio's gevonden. Op de eerste pagina staat een foto van de "most charming president" van dat comité, de heer Van den Brande. Ik heb zelf ook in het Comité van de Regio's gezeteld. Ik weet dat hij die functie met charme en klasse uitoefent. Dat moet duidelijk zijn.

Het Comité van de Regio's is een politiek orgaan dat door de Europese Raad en door de Europese Commissie wordt geraadpleegd wanneer het gaat om belangrijke Europese

beslissingen die betrekking op de lokale en de regionale besturen hebben. Het is dan ook duidelijk een politiek orgaan.

Het Mediadecreet vermeldt veel onverenigbaarheden voor leden van de raad van bestuur van de VRT. Een lid van de raad van bestuur mag niet in het Vlaams Parlement zetelen, op een kabinet werken of in een Europese assemblee zitten. Het is natuurlijk onmogelijk op dit vlak volledig te zijn. Het Comité van de Regio's staat niet in die opsomming vermeld. *(Opmerkingen)*

De mutualiteiten staan hier inderdaad ook niet vermeld. De heer Van den Brande is echter voorzitter van het Comité van de Regio's. Formeel is dit geen onverenigbaarheid met het voorzitterschap van de raad van bestuur van de VRT. Volgens mij gaat het op moreel vlak wel degelijk om een onverenigbaarheid. Het gaat hier immers duidelijk om een belangrijk politiek orgaan. Ik vraag me af of dit zo maar kan.

In feite doorbreken verschillende partijen en niet enkel de partij van de voorzitter een ongeschreven wet. Het verderfelijke Cultuurpact leidt ertoe dat de politieke partijen de leden van de raad van bestuur aanduiden. Meestal gaat het om academici, experts of mensen die minstens verdiensten in de cultuur- of mediasector op hun curriculum hebben staan. Dat is hier niet het geval.

Minister, acht u het voorzitterschap van het Comité van de Regio's moreel en feitelijk verenigbaar met het voorzitterschap van de raad van bestuur van de VRT? Wilt u maatregelen treffen? Zult u de heer Van den Brande vragen zijn voorzittersmandaat neer te leggen? Is het ethisch verantwoord dat een voormalig toppoliticus als de heer Van den Brande aan de top van een openbaar bedrijf als de VRT komt te staan? De VRT moet immers op een neutrale en onafhankelijke wijze met informatie omgaan.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, ik wil eerst even een paar feiten vermelden.

Het Comité van de Regio's is een orgaan waarin veel mensen met politieke ervaring zetelen. Het is echter geen wetgevend orgaan. Het Comité van de Regio's heeft geen enkele decreetgevende of verordenende bevoegdheid. Mij lijkt er, letterlijk of interpretatief, dan ook geen probleem inzake onverenigbaarheid te zijn met de regels die in verband met de VRT zijn vastgelegd.

Begin februari 2010 loopt het mandaat van de heer Van den Brande af. Ik vermoed dat hij opnieuw als lid zal worden voorgedragen. We zijn echter niet zeker dat hij opnieuw voorzitter van het Comité van de Regio's zal worden. We moeten deze problematiek zeker en vast niet overroepen.

Ten gronde ben ik persoonlijk heel blij dat iemand met bestuurservaring, zoals de heer Van den Brande, het mandaat van voorzitter wil opnemen. Dat is in mijn ogen belangrijker.

Ik ben trouwens heel blij dat iedere partij op zoek gaat naar sterke mensen, naar mensen met ervaring, visie en daadkracht, want dat is wat de VRT nodig heeft: mensen van de eerste keuze en niet van de tweede keuze. Ik veronderstel dat iedereen dezelfde hoop heeft als ik: dat iemand die politicus is geweest, niet besmet is met een of andere eeuwigdurende ziekte waardoor hij geen enkele sérieux of competentie of onafhankelijkheid meer kan hebben na zijn politieke leven. Ik denk trouwens dat de ervaring die wij hier allemaal opdoen, heel nuttig is, ook in de mandaten die wij opnemen na ons politieke leven. Er zijn nog andere ex-politici die nu andere mandaten opnemen. Ik denk aan de heer Jos Geysels, die pas is aangeduid tot voorzitter van het Vlaams Fonds voor de Letteren. *(Opmerkingen)*

En ja, ook de heer Stevaert. Ik wil dus zeggen dat wij juist blij zouden moeten zijn dat mensen met ervaring hun talenten verder ter beschikking van overheidsorganen willen blijven stellen.

De heer Bart Caron: Ik deel helemaal uw mening. Ik ben blij dat zoveel ex-politici hun kwaliteiten ten dienste van de samenleving stellen, maar ik vind dat het moreel niet verantwoord is dat ze dan toch nog een politieke assemblee, al heeft die geen formele wetgevende bevoegdheid, blijven voorzitten. De heer Van den Brande zal geen tekort hebben aan visie en daadkracht, dat weet ik. Ik ben er zelfs van overtuigd dat de vergaderingen in de toekomst op tijd zullen beginnen. *(Opmerkingen)*

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Voorzitter, mijnheer Caron, bij het horen van uw toespraak heb ik plaatsvervangende schaamte. Er zijn zo van die momenten dat sommige Vlamingen zich echt klein kunnen tonen. Andere naties koesteren hun gewezen bestuurders, hun gewezen voormannen, hun gewezen ministers-presidenten, en ze zijn blij dat zij hun ervaring op een of andere manier nog altijd ter beschikking stellen van de gemeenschap. Hier stelt een gewezen minister-president zich ten dienste van de grote omroep, onze omroep van de Vlaamse Gemeenschap, om te proberen om die op een zo goed mogelijke manier te leiden. Dan spreekt u daar op een zeer denigrerende manier over en u doet aan kommaneukerij door te vragen of hij al dan niet nog een of andere bijkomende functie uitoefent. Mijnheer Caron, ik ben echt in uw plaats beschaamd. *(Applaus en opmerkingen bij CD&V)*

De voorzitter: De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Minister, ik heb daarnet al gezegd dat ik mij niet aan hypocrisie wil bezondigen door te zeggen dat een raad van bestuur van een overheidsbedrijf zou moeten bestaan uit volledig apolitieke mensen. Dit is zinloos. Aan de andere kant heeft de heer De Coene, de voorzitter van de commissie, onlangs nog gezegd dat de huidige voorzitter van de raad van bestuur van de VRT een politiek beest is. Welnu, met de heer Van den Brande brengen wij uiteraard een nieuw politiek beest aan het hoofd van de raad van bestuur van de VRT.

Ik stelde daarnet een vraag aan minister-president Peeters. Hij heeft er niet op geantwoord maar hij gaf mij eigenlijk gelijk door te zeggen dat wij een cultuurpact hebben en dat wij ervoor moeten zorgen dat de verschillende politieke stromingen aanwezig moeten zijn. Ik heb een vraag over de vaststelling dat er in uw regering de voorbije weken een politieke onenigheid moet geweest zijn, die de hele vaudeville rond de heer Wauters tot gevolg heeft gehad of er de oorzaak van was – ik laat dat in het midden, want ik weet het nog altijd niet.

Wij hebben verkiezingen gehad in juni 2009. U hebt acht maanden de tijd genomen om een brief te sturen naar de fractievoorzitters. U had ondertussen bijna kunnen bevallen van een kind, want dat duurt negen maanden. U hebt acht maanden de tijd genomen om een brief te sturen naar de fracties met de vraag om de verantwoordelijken aan te duiden. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat eerst een politiek CD&V-beest gevonden moest worden om aan het hoofd van die raad van bestuur te komen. Mijn vraag is dus: hebt u wegens de politieke onenigheid zolang gewacht om bij de fracties de leden van de raad van bestuur op te vragen?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, we moeten een aantal dingen uit elkaar houden. Als ik goed ben ingelicht, komt er volgende week een einde aan het voorzitterschap van de heer Van den Brande. Er wordt een nieuwe voorzitter van het Comité van de Regio's benoemd. Ik ben het niet eens met de heer Caron: ik denk niet dat het Comité van de Regio's zo'n politiek gremium is.

We hebben het hier over de raad van bestuur en niet over de afgevaardigd bestuurder. Ik heb hier al meermaals gezegd dat de N-VA alleszins aandringt op kwaliteit, niet op politieke spelletjes. We vinden dat die afgevaardigd bestuurder iemand moet zijn die weet waar hij of zij mee bezig is, met betrekking tot de media, de rol van de openbare omroep enzovoort. Hier gaat het echter over de raad van bestuur, waarvan we allemaal weten dat hij een afspiegeling

is van dit parlement, aangezien de Vlaamse overheid de aandeelhouder is van de VRT. Mijnheer Caron, dat gebeurt volledig volgens het Cultuurpact, dat wij vooralsnog niet helemaal afschrijven. Die nuance moet worden aangebracht.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijn tenen beginnen te krullen bij het horen van sommige leden en als ik zie hoe hier wordt omgegaan met het bestuur van de VRT. Laten we een kat een kat noemen: de wissel die nu aan het gebeuren is, is er eentje van sp.a naar CD&V, dat de voorzitter wil leveren, en niet meer dan dat. Dan rest nog de vraag welke kleur de CEO krijgt, en welke kleur de onafhankelijken die eraan worden toegevoegd. Het is me wat, dat politieke spelletje.

Mevrouw de minister, wat mij ter zake het meeste stoort, is het volgende. Alle fracties moeten een kandidaat voordragen, maar als ik het goed heb begrepen, hebt u onder meer het laatste woord als er twee kandidaten worden ingediend en er maar één postje is, zoals in ons geval. U beslist daar dan over. Dat noem ik dan een politieke beslissing. Met alle respect, uw criteria hebben me doen gniffelen. De kandidaat moet zich inschrijven in de langetermijnvisie van de openbare omroep. We weten totaal niet wat die langetermijnvisie is. Dat is dus eigenlijk weer die wildcard. Dan is er de onafhankelijkheid. U moet me dat eens uitleggen. Ik begrijp het betoog van de heer Caron wel: hoe kan iemand onafhankelijk zijn als het partijhoofdkwartier hem naar die raad van bestuur van de VRT stuurt?

De voorzitter: Mijnheer Verstrepen, was dat uw vraag? Uw betoog mag 1 minuut duren. Het is uw fractie die vraagt dat er streng zou worden gewaakt over de tijd. Dan moet u zich daar in eerste instantie aan houden. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Jurgen Verstrepen: Ik had mijn chronometer niet ingeschakeld.

Mevrouw de minister, geef dan toch gewoon toe dat het gaat over een ronde politieke benoemingen bij de VRT. Ik denk dat u de nieuwe CEO een opdracht moet geven, namelijk dringend werk maken van een depolitisering van de VRT, en dat niet alleen in de raad van bestuur. Schaf die raad van bestuur in godsnaam toch af. Dat is gewoon een beloningsronde. De CEO moet er ook voor zorgen dat de rol van de politiek bij de openbare omroep, en de rol van de vakbonden, die het verlengde zijn van uw partijhoofdkwartieren, ook uitgespeeld raakt. Dat zou pas depolitisering zijn.

Mijn vraag is dezelfde als die van mijn collega. U hebt inderdaad tot het laatste moment gewacht met uw brieven om de kandidaten naar de raad van bestuur te loodsen. Uw eigen voorzitter heeft dit weekend nog toegegeven in De Morgen dat hij inderdaad een politiek beest is, dat hij een politicus is die daar zat als voorzitter van de raad van bestuur. Die bevestiging hebben we dus al gekregen.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, met wat hier zoal op tafel wordt gegooid, kunnen we een stevig debat voeren over goed bestuur bij overheidsbedrijven. Ik beperk me echter tot twee dingen.

Sinds september, en misschien nog wel daarvoor, hebben heel wat mensen zich uitgeput om een sfeer van wantrouwen te creëren over alles wat er gaande is met betrekking tot de VRT. Ik wil duidelijk zeggen dat deze regering steeds op dezelfde golflengte heeft gezeten. Ze heeft vooral bekeken hoe, doorheen al die verwickelingen, het belang van de VRT kan worden vooropgesteld en hoe ervoor kan worden gezorgd dat we zo snel mogelijk in rustige wateren terechtkomen. Deze regering heeft beslissingen genomen op moeilijke momenten.

Ik wil er nogmaals op wijzen dat iedereen altijd, in goed overleg met de raad van bestuur, zijn verantwoordelijkheid heeft genomen op moeilijke momenten, tot spijt van wie het benijdt en van diegene die liever chaos zouden zien ontstaan, ten nadele van de belangen van de VRT.

Heel de discussie over de politisering geeft mij een heel onaangenaam gevoel. Wat is onafhankelijk en wat is apolitiek? In mijn wereld is niemand apolitiek, omdat iedereen in het

stemhokje toch een maatschappijvisie uitdrukt. Onafhankelijkheid betekent vooral dat wij mensen zoeken die met kennis van zaken, bestuurskracht en ervaring in een vennootschap mee kunnen helpen beslissen in het belang van de vennootschap, en die dat met een onafhankelijke geest kunnen bekijken. Ook mensen die een politiek mandaat hebben uitgevoerd, kunnen dat zeker en vast, omdat zij net heel goed weten wat de gevoeligheden zijn.

Tot slot wil ik iedereen die zelf heeft aangedrongen om zijn eigen politieke vertegenwoordiger zo snel mogelijk in de raad van bestuur te krijgen, vragen om zich alstublieft te onthouden van commentaar op de anderen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Bart Caron: Ik wil nog dit kwijt, minister. Als u zo betreurt dat de VRT in zo'n gepolitiseerd vaarwater terechtkomt, is de aanstelling van zo'n voorzitter natuurlijk geen bijdrage om dat te doen wegebben. Er zijn heel goede mensen om dat te leiden, met visie, bestuurskracht, daadkracht en ervaring. Als de heer Van den Brande toch blijft, zou ik het op zijn minst gepast vinden dat hij afstand doet van elk politiek mandaat. (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de mogelijke overname van de GDF Suez-participatie in Elia en Fluxys door de gemeenten en de gevolgen hiervan voor de gemeentefinanciën

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de mogelijke overname van de GDF Suez-participatie in Elia en Fluxys door de gemeenten en de gevolgen hiervan voor de gemeentefinanciën

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister, collega's, we vernamen recent dat GDF Suez, de moedermaatschappij van Electrabel, zou overgaan tot de verkoop van haar participatie in Elia en Fluxys. Wat Fluxys betreft, moest eind 2009 het belang van Suez al worden teruggedrongen tot 25 percent. Vandaag is dat belang nog steeds 38,5 percent. Het belang in Elia bedraagt 24,34 percent. Dat moet dringend gebeuren. De gemeentebesturen, verzameld in de holding Publigas, hebben een voorkooprecht op de aandelen van Electrabel in Fluxys. Daarnaast heeft de holding van de gemeenten, Publi-T, voorkooprecht met betrekking tot Elia.

Opmerkelijk, minister, is dat ik de burgemeester van Gent, de heer Termont, die tevens voorzitter is van Publigas, de voorbije dagen in de media heb horen zeggen dat Publigas zijn voorkooprecht zal gebruiken en die participatie zal kopen. Vandaag is het voor ons, en ik denk ook voor u, echter niet duidelijk wat Electrabel gaat verkopen. Gaan ze verkopen om van 38 percent naar de wettelijke 25 percent te gaan, of gaan ze alles verkopen? Mij is dat niet duidelijk, maar we weten wel dat de voorzitter van Publigas ondertussen het laatste gevuld heeft met de verkoop van Distrigas. Op de laatste beursgang van vrijdag werd het aandelenpakket van Electrabel in Elia en Fluxys geschat op ruim 1 miljard euro.

We krijgen in de media dus verklaringen dat er gekocht zal worden en dat het voorkooprecht zal worden gebruikt, terwijl de verantwoordelijke van Intermixt, de CD&V'er Jos Ansoms, zegt dat men nog geen geld heeft, en eigenlijk ook geen interesse.

Minister, wat is het standpunt van de Vlaamse Regering vandaag? Ik ben ervan overtuigd dat er voor Fluxys wel middelen zullen worden gevonden maar voor Elia niet. Zal de Vlaamse

Regering helpen om die financiële middelen ter beschikking te stellen? Of zal Publi-T die moeten halen bij de gemeentebesturen? Is het anno 2010 nog wel de taak van gemeentebesturen om te investeren in aandelen van dergelijke bedrijven?

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Voorzitter, de heer Reekmans heeft een zeer goede vraag gesteld. Ik zou het niet beter kunnen. De vragen zijn al gesteld.

Suez gaat zijn aandelen in Elia en Publigas verkopen. Sommigen zullen daar blij mee zijn want ze hebben altijd gezegd dat het beter is dat Electrabel die energiebedrijven kwijt zou zijn. Als het moment daar is dat men echt gaat verkopen met een voorkooprecht onder bepaalde modaliteiten, betekent dat natuurlijk een zeer zware dobber voor de gemeenten. In het geval van Publigas gaat het over 660 miljoen euro en in het geval van Elia gaat het over 340 miljoen.

De heer Reekmans heeft het al gezegd: Publigas heeft wel deels de middelen om de participaties in Fluxys te kopen want door de verkoop van Distrigas aan het Italiaans energiebedrijf heeft het kunnen 'cashen'. Maar met Elia ligt het veel moeilijker. Vandaar de vraag van de heer Ansoms: met welke middelen gaan we dat doen?

Het gaat over 1 miljard euro, een gigantisch bedrag. In vele gemeenteraden zijn er de laatste maanden discussies geweest over de kapitalisatie van de Gemeenteholding. Heel wat gemeentebesturen hebben afgehaakt omdat ze die middelen niet kunnen opbrengen. Namens onze fractie is mijn vraag: wat is de houding van de Vlaamse Regering ten aanzien van die ontwikkeling? Indien dat voorkooprecht niet wordt uitgeoefend en andere instanties die aandelen zouden kopen, eventueel buitenlandse maatschappijen die daar een zekere rendabiliteit van zouden kunnen krijgen, zou dit wel problemen kunnen geven als men weet dat het aandeel van Suez in Fluxys bijna 40 percent is en in Elia bijna 25 percent.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Het is een belangrijke vraagstelling, maar het is nog wat voorbarig om er ten gronde op in te gaan. Over deze vragen zal wellicht in de nabije toekomst wat dieper moeten nagedacht worden.

De situatie die nu tot stand komt is een gevolg van de Europese maatregelen die belangrijke en goede maatregelen zijn, waarbij er een scheiding is tussen productie of invoer, distributie hoogspanning, verkoop en distributie laagspanning. Dat zijn onderscheiden sectoren. Wie produceert of invoert, kan niet voor meer dan 25 percent participeren in de distributie zowel van de hoogspanning of hoge druk als van de laagspanning en van de lokale gasdistributiesectoren. Dat is een goede zaak.

We hebben in Vlaanderen een traditie van participatie daarin door de gemeenten. Er waren zuivere en gemengde intercommunales. Die zaken hebben een enorme internationale expansie genomen.

Voorlopig kennen we alleen maar krantenberichten. U gaat ervan uit dat dit een genomen beslissing is maar de regering weet niets meer dan wat er in de kranten staat, met name dat Suez zijn participatie in Elia en in Fluxys zou terugdringen, niet alleen tot het wettelijke maximum van 25 percent, wat een verplichting is en al had moeten gebeuren, maar zelfs helemaal zou afbouwen.

Voor de beide instanties is de situatie verschillend. Ik begrijp dat Publigas reserves heeft aangelegd en beschikt over kapitaal om eventueel de 13 percent afbouw die wettelijk moet gebeuren, te kunnen opvangen. Ik weet niet of er meer middelen zijn voor het overige, het lijkt erop dat dit niet zo is.

In de eerste plaats is dat een zaak van die twee holdings. Net zoals dat bij de gemeentelijke holding was, moeten wij een beslissing nemen. Ik heb nog niet gelezen of gehoord dat

gemeenten worden gevraagd om over te gaan tot een kapitaalsverhoging. Mijn kabinet heeft contact genomen met de verantwoordelijken van de beide holdings. Er is niet gezegd dat ze een beroep gaan doen op een kapitaalsverhoging. Ik lees dat Publigas geld zou hebben om in te tekenen op die 13 percent en voor de rest zou werken met overbruggingskredieten. In elk geval moeten we dit nader bekijken. Het is een beslissing van die holdings, van de gemeenten in het kader van hun autonomie.

Mijnheer Van Rompuy, u zult begrijpen dat de houding van de Vlaamse Regering nu niet voorligt. Dat moeten we bekijken. Dat zijn strategische zaken. De splitsing productie-invoer versus distributie is een goede zaak. Het leidt tot liberalisering, het zorgt ervoor dat we meerdere spelers hebben, en dat is toch de bedoeling van Europa. Vlaanderen heeft daarin een grote vinger in de pap via de gemeentelijke holdings. Kunnen ze daar niet in participeren, dan moet de regering daar ook aandacht aan schenken.

U kent de plannen van de regering met de Vlaamse energiemaatschappijen. We gaan ervan uit dat het belangrijk is dat we zelf investeren in samenwerking met andere partners in nieuwe vormen van energie, dat we ook daar zorgen voor verankering en minder afhankelijkheid. Komt het distributiefacet daar in het blikveld als een noodzakelijke aanpak, dan nemen we dat mee in ogenschouw.

Op dit moment kan ik niet meer zeggen dat dit. Ik kan niet zeggen dat de regering deze optie zal nemen. Er is geen concrete vraag, we zijn niet concreet geïnformeerd, maar ik onderschrijf het belang van deze kwestie. Ik blijf in contact met de holdings. Vroeg of laat zal de regering dit dossier op tafel krijgen.

De heer Peter Reekmans: Minister, ik hoopte u een compliment te kunnen geven, maar jammer genoeg stelt uw antwoord me teleur. We hebben drie keuzes vandaag. De heer Termont zei dat hij de brief van Fluxys een van de komende dagen in zijn brievenbus verwacht. Het is dus vijf voor twaalf om te handelen.

Waar kunnen we naartoe? Ofwel verkopen we de participatie op de vrije markt. Die bedrijven staan al op de beurs. LDD vindt dat de beste oplossing. Ik veronderstel dat de Vlaamse Regering de mogelijkheid bestudeert om zelf met geld over de brug te komen. Publigas heeft vandaag 200 miljoen euro van de verkoop van Distrigas, maar dan komen ze nog altijd 460 miljoen euro te kort. Bij Elia is er 340 miljoen euro te kort. We moeten dus in enkele weken tijd nog 800 miljoen euro vinden.

Minister, wat is de piste die we moeten bewandelen? Moeten de Vlaamse gemeenten het ophoesten? De heer Termont, voorzitter van Publigas, heeft dat blijkbaar al beslist. Het staat in de pers en in meerdere media. Het is wat goedkoop om in dit halfroond te zeggen dat je niet moet geloven wat in de pers staat. Ik wil dat wel geloven als het in één krant staat, maar als het in vijf media staat, kunnen we toch moeilijk zeggen dat die vijf journalisten niet weten waarover het ging.

De heer Termont heeft gezegd dat hij gaat kopen. Hij weet nog niet wat en hoeveel, maar hij gaat kopen. Minister, wat is uw mening? Gaat u met de Vlaamse Regering het geld zoeken? Misschien kunt u de 2 miljard euro van KBC daarvoor gebruiken. Of gaat u de gemeentebesturen, die in 2010 hun begroting amper rondkrijgen of de belasting moeten verhogen, financieel onder grotere druk zetten om hier in te stappen?

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Reekmans, van uw laatste opmerking wil ik me distantiëren. U was goed begonnen, maar dan moest ik afhaken.

Minister, u deelt terecht deze bekommernis. Ik begrijp dat de Vlaamse Regering momenteel geen antwoord heeft. Er moet ook een onderscheid worden gemaakt tussen de mogelijkheden die Publigas en Publi-T hebben. Publigas heeft door de verkoop van Distrigas cash geld. Publigas zou 200 miljoen euro kunnen opbrengen. U zegt dat participatie moet zakken van 38,5 naar 25 percent. Dat biedt mogelijkheden. Bij Publi-T zal het veel moeilijker zijn.

Maar ik zou er toch echt op aandringen dat het uiteindelijk niet de gemeenten moeten zijn die door kapitaalsverhogingen de middelen mee zouden moeten aanbrengen om heel die operatie mogelijk te maken.

De Vlaamse Regering heeft daar eventueel wel een rol te spelen, maar we moeten dit bekijken. Over het voorkooprecht heb ik ergens in de pers gelezen dat het geldt voor de totaliteit. Van zodra de aandelen worden aangeboden, moet zowel Publigas als Publi-T, ze in totaliteit overnemen: dus 25 percent Elia en 40 percent Fluxys. Dat zijn natuurlijk heel grote bedragen en ik heb er mijn twijfels over of de financieringsintercommunes dat kunnen opbrengen. In elk geval volgen we het dossier op.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, ik sluit me hier inderdaad graag bij aan, vooreerst door de stellen dat de uittocht van GDF Suez uit Fluxys en Elia natuurlijk een goede zaak is. Dat past volledig in het beleid van ontvlechting van activiteiten op onze energiemarkt, waar producenten en leveranciers uit de netbeheerders moeten worden gehaald om een onafhankelijk netbeheer te kunnen garanderen.

U weet, minister, dat een net een natuurlijk monopolie is dat op een onafhankelijke manier moet worden opengesteld aan alle concurrerende producenten en leveranciers. Het is dus ongezond indien daar één producent/leverancier een belangrijke vinger in de pap heeft, zeker als die vinger meer is dan een blokkeringsminderheid. Het moet gezegd dat de federale overheid, door de producenten en leveranciers te verplichten om onder die 25 percent te zakken, onder die blokkeringsminderheid, tot voorbeeld strekt.

Het heeft ook zijn gevolg gehad. GDF Suez zegt nu plotsklaps, nu ze geen blokkeringsminderheid meer krijgen, in tegenstelling tot vroeger, toen ze altijd zeiden dat ze in gereguleerde activiteiten willen blijven zitten om een zekere mate van kredietwaardigheid te behouden om ook in onze activiteiten goedkoper en gemakkelijker kapitaal te kunnen aantrekken, dat ze hun biezen pakken, dat ze hieruit wegtrekken.

Minister, ik zou u willen vragen welke consequenties, welke gevolgen, welke lessen u daaruit trekt voor het Vlaams distributienet, want als Vlaamse overheid hebben we niets te zeggen over het hoogspanningsnet of aan het aardgastransportnet, maar we zijn uiteraard wel bevoegd voor distributieactiviteiten. In de gemeente distributiesector in Vlaanderen heeft Electrabel nog 30 percent van de aandelen, dat is dus meer dan een blokkeringsminderheid. Mijn vraag is eigenlijk of Vlaanderen het voorbeeld van de federale overheid niet zou moeten volgen om ook hier de producenten/leveranciers te verplichten om in eerste instantie onder de blokkeringsminderheid te kruipen en om ook de toekomst voor te bereiden, want tegen 2018 moeten ze sowieso weg zijn, want het decreet Intergemeentelijke Samenwerking voorziet erin dat alle intercommunes zuiver moeten zijn. Misschien kunnen we dit momentum dus aangrijpen om sneller te gaan en om ook sneller het distributienet op een onafhankelijke manier te besturen door Suez ook hier te laten uitreden.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Voorzitter, ik zou me willen aansluiten bij de vraag. Dit zijn twee heel interessante vragen en ik zou het belang van dit dossier voor Vlaanderen willen benadrukken. Ik zou u willen vragen om ook als Vlaamse Regering proactief de nodige initiatieven te nemen. U weet net zo goed als ik dat het niet is omdat de heer Termont zegt dat de stad Gent met middelen over de brug kan komen, doordat die stad hoogstwaarschijnlijk over de nodige middelen beschikt, dat de andere steden en gemeenten in Vlaanderen dat ook kunnen. Dit gaat over vele honderden miljoen euro's. Het is niet dat we kunnen zeggen: we zullen nu eens de lade opentrekken en er een paar centen uithalen en ze op tafel leggen. De meeste lokale besturen in Vlaanderen kunnen deze eventuele financiële verplichting gewoonweg niet aan zonder belastingverhogingen of andere door te voeren. Ik zou u daarom willen vragen om in dezen proactief te handelen en te bekijken wat Vlaanderen eventueel kan

doen om de belangen van de lokale besturen en van de inwoners van Vlaanderen veilig te stellen.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: De exitpolitiek van GDF Suez biedt vandaag mogelijkheden voor Vlaanderen. Pakken we die aan of niet? Ik hoor twee totaal verschillende stemmen bij de vraagstellers. LDD zegt: nee, we nemen als Vlaanderen onze verantwoordelijkheid niet op, we laten de vrije markt spelen. Ik hoor CD&V zeggen dat ze die verantwoordelijkheid wel willen opnemen, maar dat ze aanvoelen dat we het niet kunnen omdat onze gemeenten er op dit moment niet toe in staat zijn.

Er is een derde piste, collega's. We moeten gebruik maken van deze opportuniteit, al was het maar omdat de energiedistributie ook op de hoofdlijnen een strategische sector is. We hebben maar best een grote vinger in de pap. We moeten het niet volledig overlaten aan de vrije markt.

De gemeenten hebben een voorkeurecht, de publieke holdings hebben het voorkeurecht. Ze hebben centen, maar missen een kleine 700 miljoen euro. Ze willen daarvoor leningen aangaan. Ze vragen dat die leninglast zo snel mogelijk afgelost wordt. Op het moment dat ze het voorkeurecht hebben uitgeoefend, willen zij die aandelen parkeren bij een bevriende derde. De bevriende derde bij uitstek zou de Vlaamse overheid kunnen zijn. De Vlaamse overheid heeft voor het energiebeleid, zegt ze in haar beleidsbrieven, ambities. Die ambities moeten niet beperkt blijven tot het productiedeel, maar ook reiken tot het distributiedeel, en zeker de hoofdlijnen van de distributie.

Uw antwoord ontgoocht me, minister. Ik had verwacht dat de Vlaamse Regering hierover al proactief had nagedacht. Ik neem aan dat de minister van Binnenlands Bestuur dat niet moet doen, maar zijn collega van Energie wel.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Minister, we hebben hier nog niets gehoord over de autonomie van de gemeenten. Ik zou graag hebben dat we eerst en vooral duidelijk stellen dat de gemeenten zelf zullen moeten beslissen.

Maanden geleden hebben de gemeenten van Eandis de mogelijkheid gekregen om obligaties te kopen onder de vorm van documenten die zij zouden gebruiken als eigen vermogensverhoging. Wat bleek: bepaalde gemeenten schreven in en andere niet. Ik veronderstel dat het voor deze operatie ongeveer hetzelfde zal zijn. Ik denk dat – bij Eandis was het ook zo – ongeveer 50 percent van die aandelen rechtstreeks betaald kan worden door steden en gemeenten die het financieel aankunnen. De andere 50 percent zal worden gevraagd aan de Vlaamse Gemeenschap.

Minister, als morgen of overmorgen de gemeenten nadat ze een brief hebben ontvangen ons als parlementsleden aanspreken, kunnen wij dan stellen dat u bereid bent om eventueel bij te springen? Ja of nee?

Minister Geert Bourgeois: Het wordt hoe langer hoe leuker. Men vraagt pasklare antwoorden en beslissingen die niet eens binnen de regering aan bod gekomen zijn. Het zijn plannen die niet eerder dan gisteren in diverse media zijn verschenen. We zijn er officieel niet van op de hoogte. Laat me toe dat we dat strategisch bekijken.

Ik onderschrijf veel meningen die hier geuit zijn. Die opdeling in productie, invoer, distributie, hoogspanning en laagspanning is heel belangrijk. Dat er een onafhankelijke speler is, is ook belangrijk.

We zitten in een situatie waarbij twee gemeentelijke holdings een belangrijke participatie hebben. Zij hebben voor 100 percent een voorkeurecht. Zij kunnen niet kiezen voor een deel van het voorkeurecht, zij moeten het volledige pakket nemen. Op het eerste gezicht is het

duidelijk dat dit problemen kan opleveren aangezien de situatie van Publigas en Publi-T verschillend is. Zij zijn nog niet bij de Vlaamse overheid geweest. Wij hebben ons eigen dossier nog niet kunnen maken. Dat zal moeten worden bekeken vanuit strategisch oogpunt. Deze Vlaamse Regering hecht veel belang aan een Vlaamse energiemaatschappij en aan het opbouwen van eigen capaciteit. Ik hecht heel veel belang aan die ontvlechting, aan die onafhankelijke distributie. Dat kan eventueel kansen bieden.

Mijnheer Callens, hier zal in eerste instantie de gemeentelijke autonomie spelen. Waar ik wel niet mee akkoord kan gaan, is dat gemeenten zich in het rood zouden werken om dan vervolgens hulp te vragen aan de Vlaamse overheid.

De holdings op zich zullen een verschillende positie hebben. Dat geldt ook voor de gemeenten-aandeelhouders. Het is nog niet gezegd dat die holdings een beroep doen op een kapitaalverhoging. Het is mogelijk dat zij op hun beurt op de markt gaan.

Wat Vlaanderen zal doen, is prematuur. Het dossier is echter belangrijk. Ik ben het eens met de heer Van Rompuy, maar niet met de heer Reekmans. Ik ga hier niet in een halve minuut zonder regeringsoverleg en zonder advies, strategisch, financieel en juridisch verklaren hoe we dat zullen aanpakken. Dat zou hoogst onverstandig zijn. We zullen dat dossier grondig bekijken vanuit een strategische visie, vanuit de politiek die we willen voeren en vanuit het belang van de gemeenten die daarin meespelen.

Mijnheer Martens, de minister die bevoegd is voor Energie zal zich ook moeten buigen over uw vraag of er aanleiding is voor een vervroegde terugtrekking tot 25 percent in de Vlaamse distributie. Ook dit gegeven speelt mee. Het is belangrijk dat de problematiek wordt aangekaart. Ze is ons nu opgedrongen door die aangekondigde uitstap. We zullen dat heel ruim bekijken met respect voor de gemeentelijke autonomie, met aandacht voor de strategische belangen van Vlaanderen en met het oog op een coherent beleid ter zake.

Wat ik echter niet zal doen, mijnheer Reekmans, is wat u hier zegt. Ik ga niet op een-twee-drie een beslissing nemen of – zoals de heer Callens zegt – ja of neen antwoorden. Op die manier doen we niet aan beleid.

De heer Karlos Callens: U hebt toch niet ‘neen’ gezegd.

De heer Peter Reekmans: Minister, u doet me zaken zeggen die ik niet heb gezegd. Ik vraag niet van uw regering om in een-twee-drie met een oplossing te komen. Wanneer u een goed bevoegd minister zou zijn, zou ik toch veronderstellen dat u de Europese wetgeving al langer kende en wist dat het twaalf uur was op 31 december 2009. U had naar hier moeten komen met voorstellen en met een samenvatting van besprekingen die u al gevoerd had, onder andere met Publigas en Publi-T. Ondanks het feit dat er de komende weken 800 miljoen euro moet worden gezocht, hebt u nog niet aan tafel gezeten met Publi-T en Publigas. Ik vind dat erg. Er was begin van deze week al een vraag om uitleg ingediend. U had dus ruim de tijd om met Publi-T en Publigas aan tafel te gaan zitten.

De heer Verfaillie zegt zelf dat de gemeenten de middelen niet hebben. Ik stel echter vast dat de gemeenten het zullen moeten ophoesten, of ze het nu kunnen of niet. In 2015 moet er opnieuw 1 miljard euro worden gevonden om de 30 percent aandelen van Electrabel uit Eandis uit te kopen. Er moet dus tussen nu en 2015 1,8 miljard euro worden gevonden. Ik raad u dan ook aan zo snel mogelijk met Publigas- en Publi-T aan tafel te gaan zitten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de beleidsconclusies uit een studie betreffende de administratieve uitgaven in België en de maatregelen en resultaten qua efficiëntiewinsten bij de Vlaamse overheid

ACTUELE VRAAG van de heer Marnic De Meulemeester tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de vermindering van de administratieve last in Vlaanderen

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, collega's, minister, ik lees soms *La Libre Belgique*. Toen ik klein was, moest ik dat doen van mijn moeder voor mijn Frans. Af en toe verval ik nog in die gewoonte. In *La Libre Belgique* werd verwezen naar een interessante studie van professoren van de Facultés Universitaires de Notre-Dame de la Paix van Namen. In die studie werd een vergelijkende analyse gemaakt van de uitgaven tussen de gewesten, Vlaanderen, Brussel en Wallonië, en de gemeenschappen, de Vlaamse en de Franse Gemeenschap. Minister, het gaat om een ernstige studie. Alle professoren zijn ernstige mensen. Er werd uitgegaan van een sleutel, waarbij de verhouding tussen de bevolkingen werd vastgesteld. Als aan Vlaanderen het cijfer 100 wordt gegeven, dan krijgt Wallonië het cijfer 60. Als Vlaanderen 100 krijgt, dan krijgt Brussel 23. Als de Vlaamse Gemeenschap het cijfer 100 krijgt, dan krijgt de Franse Gemeenschap het cijfer 73. Vervolgens werd berekend hoeveel Wallonië, Brussel en de Franse Gemeenschap zouden uitgeven als ze, rekening houdend met de bevolkingssleutel, evenveel zouden besteden aan de verschillende domeinen als Vlaanderen. Dat geeft dan de theoretische uitgave. Vervolgens werd de effectieve uitgave van Wallonië, Brussel, de Franse Gemeenschap vergeleken met die theoretische uitgave. Sorry voor die theoretische uitleg, maar ik wilde er enkel even de nadruk op leggen dat de gegevens niet 'out of the blue' komen. Het gaat om een serieuze studie. Ook Waalse professoren maken serieuze studies.

Minister, uit de studie blijkt toch het een en het ander. Het is niet al kommer en kwel. Wallonië geeft 23 keer meer uit aan schuldaflossing dan Vlaanderen. Voor Brussel is dat 48 keer meer dan Vlaanderen. Dat zegt misschien iets over het budgettaire beleid in het verleden. Dat is een pluimpje. Daarin staat ook dat we het dubbele uitgeven voor onderzoek en ontwikkeling, voor wetenschappelijk onderzoek. Dat zal natuurlijk niet zo blijven, gelet op de begroting die Vlaanderen heeft goedgekeurd. Op dat vlak zullen we een triestige inhaalbeweging richting Wallonië op gang brengen.

Maar, minister, wat het meest treft, en dat is het kernpunt van mijn vraag, dat is de administratie. Vlaanderen geeft beduidend meer uit dan Wallonië en Brussel. Er is sprake van een verhouding van 80 tot 100. Dat is een bijzonder slechte pr voor de deelstaat Vlaanderen, die altijd zegt dat wat ze zelf doet, ook beter doet. We spreken over het vermaledijde Wallonië, over het bureaucratische monster in Wallonië. Maar het blijkt nu dat we een veel zwaardere administratie last hebben dan Wallonië.

Minister, de administratie genereert voor een deel haar eigen werk, wat tot een verhoogde administratieve last en regelgeving leidt. Welke concrete stappen zult u zetten om dat administratieve waterhoofd af te slanken? In allerlei beleidsdomeinen hebt u het immers over een zuinige overheid, het terugdringen van de administratieve rompslomp enzovoort. Welke resultaten zijn al geboekt op dat vlak?

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Voorzitter, collega's, minister, een onderzoek van professor Deschamps van de universiteit van Namen heeft aan het licht gebracht dat de Vlaamse administratie meer kost dan die van het Franstalige landsgedeelte. De media heeft

daarover nogal eenzijdig bericht. Maar na correcties op het vlak van inwonersaantallen, van de absolute cijfers, is toch wel gebleken dat het beeld dat de Vlaamse administratie efficiënter werkt dan de Waalse en de Brusselse enorm onder druk staat. Dat de Vlaamse overheid nog niet aan afslanking toe is, is ook overduidelijk gebleken uit het rapport van het Rekenhof, dat gisteren in de commissie Binnenlandse Aangelegenheden werd voorgesteld. Het is niet alleen kritisch, maar zelfs vernietigend. Dat werd gisteren door alle partijen, zowel die van de meerderheid als die van de oppositie, beaamd.

Een sprekend bewijs daarvan is toch wel het feit dat de Vlaamse ambtenarij in vergelijking met 2004 met 10 percent is gegroeid. Dat is een aanzienlijke groei.

Op maatschappelijk vlak laat die regelneverij zich voelen. In dit huis is een speciale commissie opgericht om te remediëren aan de lange doorlooptijd in de administratie van de procedures voor belangrijke infrastructuurwerken. Dat toont toch aan dat niet alles loopt zoals het hoort. Wat die administratieve overlast betreft, stellen we trouwens vast dat de doorlooptijd voor openbare werken in Wallonië korter is dan in Vlaanderen. Dat staat zo in een recent vrijgegeven rapport. En dan heb ik het nog niet over de planlastvermindering ten bate van de gemeenten waarover u binnenkort concrete voorstellen aan de commissie zult voorleggen, want dat is niet het onderwerp van deze discussie.

Het heeft geen zin om te morrelen in de marge. Er zijn concrete maatregelen nodig om de administratieve overlast te beperken en onze Vlaamse overheid efficiënter te laten werken. Welke structurele maatregelen zal de regering nemen om die administratieve overlast tot een minimum te beperken?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, collega's, ik ken de studie. De heer Bouckaert gaat ervan uit dat dit een zeer ernstige studie is. Ik betwijfel dat niet. Wel is het zo dat die studie ten minste toch een aantal vragen oproept. Zo stel ik vast dat de studie geen rekening houdt met de uitgaven per capita. De uitgaven per capita bedragen voor Vlaanderen 3.750 euro, voor Wallonië 4.000 euro en voor Brussel 5.000 euro.

Een tweede bedenking: men houdt op geen enkele manier rekening met de output. U spreekt over efficiëntie. In hoofdzaak gaat het over het meten van de uitgaven van deelstaten, maar ze leggen allemaal verschillende klemtonen waarbij Vlaanderen bijvoorbeeld meer in welzijn investeert. Men meet evenwel niet de output – welk effect men op het terrein realiseert.

Een derde bedenking: er is in Brussel een arbitraire herschikking gebeurd. In Vlaanderen zijn het gewest en de gemeenschap gefuseerd. In Brussel evenwel zijn de Franse Gemeenschap en het Waalse Gewest actief, en men heeft daartoe verdeelsleutels gebruikt waarvan ik niet kan nagaan of ze correct zijn.

Ik besluit. Een: een aspect van de studie betreft de stelling dat het Vlaamse bestuurlijke apparaat zwaarder zou zijn dan het Waalse. Ik heb niet de tijd gehad om het rapport te herlezen, maar een eerste lezing leert me dat geen rekening wordt gehouden met de zeer zware structuren op provinciaal, gemeentelijk en vooral intercommunaal vlak in Wallonië. Wallonië heeft een bestuurscultuur waarbij belangrijke bevoegdheden worden gedelegeerd naar het intercommunaal niveau, waarin een groot stuk van het overheidsapparaat is terechtgekomen.

Om de realiteit zuiver te percipiëren zijn mijns inziens dus toch heel wat bedenkingen over die studie te maken. Dat is echter niet het belangrijkste. De essentie is wel de vraag wat Vlaanderen onderneemt om een efficiënt overheidsapparaat te realiseren. Mijnheer De Meulemeester, ik betreur dat u er opnieuw een amalgaam van maakt. U hebt het over de doorlooptijd van procedures, maar dat is een ander onderwerp, dat in een speciale commissie van het parlement aan bod komt. Er is daartoe ook een Vlaamse commissie opgericht, onder leiding van mevrouw Berx. Dat heeft allemaal te maken met regelgeving en

procedurevoorschriften en dergelijke. Het is mogelijk dat dit tot een zwaarder overheidsapparaat leidt, maar dat is niet de essentie.

Twee: u spreekt over administratieve lasten, maar die studie meet de administratieve lasten niet. Die studie gaat over het overheidsapparaat.

U bent slecht geplaatst. Het is niet de eerste keer dat ik er u op betrap dat u pleit voor een nieuwe overheidsinstelling. Niet langer geleden dan gisteren hebt u in het parlement gezegd dat er nog eens een nieuw auditorgaan moet komen, bovenop het Rekenhof, bovenop de Inspectie voor Financiën en bovenop Interne Audit van de Vlaamse Administratie (IAVA). Ik vind dat we overheidsinstellingen genoeg hebben. De Vlaamse Regering wil het overheidsapparaat juist efficiënter maken en terugdringen.

U was er gisteren niet, mijnheer Bouckaert. U kent de maatregelen uit het rapport van het Rekenhof. Ze staan in het regeerakkoord. Ze worden ook geïmplementeerd. Wij doen een recurrente besparing op de apparaatskosten van 5 percent, op de personeelskredieten van 2,5 percent met ingang van 2010. De besparing is recurrent voor de hele periode.

We hebben aan het College van Administrateurs-generaal (CAG) gevraagd om bijkomende efficiëntieoefeningen te maken voor de komende periode. Ze hebben die opdracht aanvaard, ze zijn daar volop mee bezig. Ze hebben al heel wat voorstellen. Ze moeten in april definitief klaar zijn. Ze gaan in februari tussentijds rapporteren aan de regering. Dat kwam gisteren allemaal aan bod. Belangrijk aan die opdracht aan het CAG is dat men tot bijkomende efficiëntiewinsten moet komen, bovenop de lineaire maatregel waartoe we al beslist hebben, die meetbaar en auditeerbaar zijn, en voorwerp van een benchmark kunnen uitmaken. Dat is wat wij zelf doen als Vlaanderen.

Tot slot, niet onbelangrijk, we gaan heel sterk inzetten op e-gov en op de strijd tegen de verkoking die ontstaan is door het BBB. Niet het minst gaan we ervoor zorgen dat de enorme ‘verrommeling’ van het bestuurlijke landschap in Vlaanderen – er zijn meer dan 590 organen tussen gemeenten en provincies – gereduceerd wordt, eenvoudiger en transparanter wordt, democratischer. We hadden die studie van de universiteit van Namen niet nodig voor deze reeks maatregelen, of om met het regeerakkoord onze verantwoordelijkheid op te nemen en in de komende jaren voort te zetten. (*Applaus bij de N-VA*)

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, u gebruikt een handige truc. U probeert de studie van de universiteit van Namen wat in diskrediet te brengen. Het is inderdaad zo dat er geen outputanalyse in zit. Dat wordt ook niet beweerd. Maar er wordt wel een heel heldere analyse gemaakt van de beleidsvoorkeuren die uit de geldstromen blijken. Die analyse toont aan dat Vlaanderen veel zwaarder inzet op administratie. We benchmarken niet met een efficiënte staat zoals Denemarken, maar met een deelstaat die geroemd wordt om haar cliëntelisme en inefficiëntie. De studie geeft wel degelijk een indicatie.

Ik heb de beleidsnota gelezen, het regeerakkoord, het Rekenhof, daar staan heel goed intenties in. Die zal ik opvolgen met veel spanning. Ik zou u toch aanmanen, minister, van daar grondig werk van te maken, en na een tijd met een helder plan naar voren te komen. Een plan waarin staat waar er te veel zijn, waar er personeel weg moet, waar er moet bijkomen, en met welke competenties de plaatsen moeten worden ingevuld. Als u daar blijft mee dralen, in allerlei commissies en studies enzovoort, zal het momentum weg zijn, zal de syndicale tegenstand op gang komen, en zullen ACOD en CCOD hun stem laten horen. Dan zal het te laat zijn en zal er bij het einde van de legislatuur weer niets gebeurd zijn.

De heer Marnic De Meulemeester: Ik ga het houden bij zeer concrete cijfers. Vanaf 2004 tot nu is het Vlaams overheidsapparaat gegroeid met 10 percent. Dat is toch wel veel.

Minister Geert Bourgeois: Dat klopt niet. U was er niet bij.

De heer Marnic De Meulemeester: Toch wel, minister. Waarom is die commissie Maatschappelijke Investerings juist hier opgericht? Dat is natuurlijk niet omdat alles zo

goed gaat. Er zijn een aantal grote investeringsprojecten spaak gelopen op procedures en dergelijke. Dat heeft toch wel te maken met de werking van een efficiënte overheid. De doorlooptijd voor openbare werken is dus korter in Wallonië. Dat is een bewezen feit. Ik heb nooit gevraagd om bijkomende instanties. Niets is minder waar.

Wat Open Vld wel heeft gevraagd, is dat er een externe audit zou gebeuren bij de Vlaamse overheid, zoals bij alle grote bedrijven en bij alle ondernemingen. Voor alle duidelijkheid: dat is dus niet het oprichten van nieuwe instanties.

Gisteren hebt u gezegd dat u afstapt van het principe van 2003 dat door de voormalige Vlaamse Regering werd gesteld, namelijk ‘Geen groei, geen snoei’. U hebt gisteren duidelijk gezegd: ‘Geen groei’, dus geen bijkomend personeel. Ik heb gisteren in de commissie gezegd dat de interne mobiliteit tussen de Vlaamse administratie, tussen de extern verzelfstandigd agentschappen (EVA) en de intern verzelfstandigd agentschappen (IVA) toch soepeler zou moeten zijn. Als er geen personeel kan worden aangeworven, dan is die interne soepele mobiliteit toch van groot belang.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, collega's, men moet opletten met zulke studies. Die studie is een budgetanalyse. Ze onderzoekt de geldstromen tussen de verschillende overheden. Wat mij daarin is opgevallen, is dat de uitgaven voor de intercommunales en provincies in Wallonië dubbel zo hoog zijn als die in Vlaanderen.

Uw vraag kan legitiem zijn, maar de studie gaat daar niet over. Helemaal niet. Welke overheid wil u? U gebruikt het om minder overheid te willen. Ons standpunt is niet meer of minder overheid. Ons standpunt is: waar moet de overheid mee bezig zijn, welke taken en opdrachten heeft ze en wat doet ze? Ik denk dat de Vlaamse overheid meer vanuit hoofdlijnen en principes moet besturen en dat ze de details meer moet overdragen aan intermediaire, lokale en provinciale besturen. Daarover gaat het. De tabel zou er voor Vlaanderen dan ook anders uitzien.

Het gaat dus niet over meer of minder ambtenaren. Het gaat erover wat we doen en of we efficiënt bezig zijn. Als er iets is waar we meer naar moeten streven, dan is het naar meer verantwoordelijkheid en budget voor de lokale besturen. We moeten in Vlaanderen misschien wat minder Jozef II zijn.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, mijnheer De Meulemeester, ik wil nog eens zeggen dat u verkeerd bent. Het Rekenhof zegt niet dat het personeelsbestand is gestegen met 10 percent sinds 2004. Het gaat niet vanaf 2004, integendeel, vanaf 2004 is de stijging veel kleiner.

U schijnt ons te verwijten dat we afstappen van ‘Geen groei, geen snoei’. We zeggen inderdaad heel terecht: ‘Geen groei’. Dat betekent dat er wel kan worden gesnoeid op een aantal plaatsen. Dat betekent dat we wel kunnen nagaan waar meer mensen nodig zijn of waar minder mensen nodig zijn. We kunnen dus een beleid voeren dat op die manier evenwichtig is.

Dat gaat inderdaad gepaard met de nood aan grotere flexibiliteit. U zult me niet horen zeggen dat dit geen uitdaging is. Zeker in BBB is dit een uitdaging: hoe zullen we ertoe komen dat mensen mobiel zijn, ook tussen de diverse departementen en agentschappen.

Mijnheer Bouckaert, ik heb de studie niet in vraag willen stellen of onderuit willen halen. Ik heb er een aantal kanttekeningen bijgeplaatst. Ik heb er een aantal vragen bij gesteld. Ik zeg u dat het niet juist is om het Waalse en Franstalige overheidsapparaat te bekijken zonder dat je er de zware intercommunale structuren en de provinciale structuren bijneemt. Ik heb er ook aan toegevoegd dat ik de studie niet nodig heb om tot conclusies te komen. Deze regering heeft die studie niet nodig.

Deze regering heeft in haar regeerakkoord gezegd dat we naar een efficiëntere overheid gaan. Ik heb u de maatregelen gegeven. We gaan voor het eerst de personeelskredieten met 2,5 percent terugdringen. Dat is nu in werking. De apparaatskosten worden met 5 percent teruggedrongen. Daar eindigt het niet. Het CAG moet meetbare, auditeerbare efficiëntiewinsten voorstellen voor na 2010, die in de loop van de komende jaren worden voortgezet.

Bovendien moeten we daarmee kunnen benchmarken. We moeten inderdaad durven te benchmarken. Maar, als het gaat over overheidsuitgaven, dan moet je altijd eerst nagaan welke democratische keuzes er zijn gemaakt. Wat wordt door een bepaalde gemeenschap als een overheidstaak beschouwd? Dan komt de vraag hoe je dat doet en hoe efficiënt je dat organiseert. Slaag je erin om je doelstellingen te bereiken met zo efficiënt mogelijke middelen? Dat is een heel andere vraag dan het eenzijdige verhaal van 'De staat moet zo klein mogelijk zijn'. Eerst bepaal je je keuzes. Daarover kan je ideologisch discussiëren. Wij hebben kleuteronderwijs, wat Nederland niet heeft. Wij hebben een publieke omroep, die andere landen niet hebben. Uit die keuzes vloeien gevolgen voort voor het personeelsbestand.

Tot slot ben ik het eens met de stelling dat de vergunningsprocedures sneller moeten kunnen verlopen. Deze zaken zijn inherent aan de regels inzake openbare werken, ruimtelijke ordening of leefmilieu.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik kan geen slotopmerking maken. Dit debat zal nog doorheen de hele legislatuur verder blijven lopen.

Mijnheer Caron, de omvang van de administratie hangt gedeeltelijk samen met de taken die aan de overheid worden toegeschreven. LDD pleit voor een zo klein mogelijke overheid en een zo sterk mogelijke samenleving. We kiezen voor de samenleving en voor een beperkte overheid. Dat is onze keuze.

Daarnaast moeten we de administratiekosten binnen de overheid zo laag mogelijk houden. De dienstverlening moet natuurlijk dezelfde blijven. Het gedrag van minister Bourgeois begint me enigszins te verontrusten. Hij benadert de cijfers met een zeker negationisme. Hij miskent de enorme groei die de Vlaamse administratie heeft beleefd. Dit blijkt uit diverse studies, met inbegrip van de studie die professor Bouckaert van het Instituut voor de Overheid heeft uitgevoerd. De minister kent die studie. Volgens een rapport van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) kunnen we dezelfde service met een derde minder ambtenaren leveren.

Het debat over de kerntaken moet in feite niet eens worden geleverd. De administratie moet drastisch inkrimpen. Ik roep de Vlaamse overheid op hier in sterke mate werk van te maken. Indien dit niet zou gebeuren, zouden we ons sterk argument voor een verdere bevoegdheidsverdeling ten voordele van Vlaanderen kwijt zijn.

De heer Marnic De Meulemeester: We gaan akkoord met het voornemen van de minister om van het principe 'geen groei, geen snoei' af te stappen. De minister heeft gisteren verklaard dat er geen groei mag komen. In het licht van de huidige moeilijke economische toestand is iedereen het hier allicht over eens.

De minister hecht terecht veel geloof aan de mening van het College van Administrateurs-generaal. Ze zullen hun afdelingshoofden en de andere mensen die onder hen staan in de hand moeten houden. Ze zullen ervoor moeten zorgen dat er geen personeel bijkomt.

Ik kan me vinden in de slotbemerking van de heer Caron. Volgens hem moeten we in de toekomst een politieke vraag beantwoorden. Met welke taken moet de Vlaamse overheid zich allemaal bezighouden? Dat debat is belangrijk indien we het personeelsbestand in de toekomst op peil willen houden en, indien mogelijk, in te krimpen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

MOTIE VAN ORDE**Opheldering over de stand van zaken**

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Reekmans bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, we hebben net het einde van de actuele vragen bereikt. Gelukkig heb ik in dit halfrond nog een draagbare pc. Indien één zaak vandaag actueel is, is het een persmededeling die in alle online kranten te lezen is. Onder de titel “Peumans heeft zich in een onmogelijke positie gewerkt” zegt de CD&V-fractie het vertrouwen in de voorzitter, van de N-VA, op. Een meerderheidspartij zegt het vertrouwen in de voorzitter van het Vlaams Parlement op. Onlangs heeft de voorzitter het voorstel om de werking van het Vlaams Parlement te bespreken op het Uitgebreid Bureau weggelachen. Ik vraag hier en nu een debat over de werking van ons parlement. Wij zijn alle 124 door het Vlaamse volk verkozen. Indien tijdens een zitting een dergelijk persbericht in alle online kranten verschijnt, lijkt dit debat me meer dan opportuun. Dit is zeker het geval indien hier twee meerderheidspartijen bij betrokken zijn.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Voorzitter, ik moet me excuseren. Ik werd even buitengeroepen. Als ik het goed heb begrepen, heeft de heer Reekmans vragen gesteld over een persbericht dat deze namiddag is verspreid. Het gaat hier overduidelijk om een initiatief van twee collega's. (*Rumoer*)

We hebben inhoudelijke bemerkingen. (*Rumoer*)

De voorzitter: Dames en heren, mag ik vragen de heer Caluwé te laten uitspreken?

De heer Ludwig Caluwé: Wij hebben een aantal inhoudelijke bemerkingen bij uw nota. (*Opmerkingen van de heer Lode Vereeck*)

Mijnheer Vereeck, ik heb begrepen, en ik waardeer dat, dat u hebt gezegd dat we in staat moeten zijn om elkaar in dit parlement te laten uitspreken. Ik zou het dus waarderen indien u mij de gelegenheid zou geven mij te laten uitspreken.

Ik herhaal dat wij inhoudelijke bemerkingen hebben bij de nota die verspreid is. Wij vinden dat het vragenbeleid te restrictief wordt gevoerd. Wij wensen dat het wordt bijgestuurd. Het is niet zo dat wij de positie van de voorzitter als dusdanig ter discussie stellen. Dergelijke bewoordingen zijn voor rekening van de collega's.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Voorzitter, ik raak het langzaam maar zeker beu dat we in dit parlement meer naar onze eigen navel kijken dan naar wat in Vlaanderen echt belangrijk is.

Ik ben als oppositiefractie leider wel de allerlaatste die hier de bescherming moet opnemen van de parlamentsvoorzitter. Wij hebben altijd gepleit voor een parlamentsvoorzitter die deel zou uitmaken van de oppositie, maar dat geheel terzijde. Wij moeten ermee ophouden ons eigen parlement te kleineren en belachelijk te maken en in vraag te stellen, en anderzijds om via de parlamentsvoorzitter het meerderheids-minderheidsspel te spelen.

Mijnheer Reekmans, als er vandaag iets echt belangrijks is, iets waarover we het publieke debat in dit parlement zouden moeten voeren, dan is het niet de positie van de parlamentsvoorzitter, maar misschien het nu wel heel erg nakende dichtgaan van de Opelfabriek in Antwerpen. Daar vechten honderden en duizenden mensen voor hun overleven en hun toekomst. Vlaanderen ligt daar meer van wakker dan van het functioneren van de parlamentsvoorzitter. (*Applaus bij het Vlaams Belang en de NV-A*)

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, ik voel op mijn beurt plaatsvervangende schaamte als ik de uitspraak van de heer Caluwé hoor. Hij wast zijn handen in onschuld, terwijl die duidelijke uitspraak inderdaad van twee leden van zijn fractie komt en werd verspreid door de persverantwoordelijke van de CD&V-fractie van dit Vlaams Parlement. Doen alsof dit geen duidelijke uitspraak is, is vreemd. Daarom: plaatsvervangende schaamte voor u, mijnheer Caluwé.

Ik vind dit een duidelijke uitspraak, maar tegelijkertijd vind ik dat wij in dit halfroond eindelijk eens moeten ophouden met voortdurend over onszelf bezig te zijn. Er is een actieplan voorgelegd. Daar staan goede zaken in. Ik betreur dat er voordien al vrij duidelijke uitspraken over dit plan en over allerlei maatregelen zijn geweest van zowel de parlementsvoorzitter als van collega's. Laat ons nu rustig dit actieplan bespreken, eerst in het Uitgebreid Bureau. Laat ons de goede zaken die erin staan invoeren, zodat het parlementaire werk kan worden versterkt. *(Applaus bij Groen!)*

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, enkele van de voorgaande sprekers hebben de klemtonen al gelegd. Er is een document, en wij hebben daar afspraken over gemaakt. Misschien, voorzitter, is het niet altijd even wijs om een dergelijk document over meerderheid en oppositie te bespreken. Ik maak mij die bedenking. *(Opmerkingen bij Open Vld)*

Ik heb het niet over Open Vld. *(Rumoer)*

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, ik stel vast welke collega's met tekst en uitleg en commentaar het eerst in kranten verschenen zijn. Daaruit leid ik af waar men naartoe wil.

Op de vorige vergadering van het Uitgebreid Bureau is afgesproken dat alle fracties hun commentaren kunnen binnenbrengen. Ik dacht dat gisterenavond het momentum was waarop de commentaren konden binnenkomen. De NV-A-fractie heeft dat gedaan. Ik neem aan dat ook anderen dat hebben gedaan. Ik vraag dan ook dat we niet aan navelstaarderij doen, maar vrij spoedig overgaan tot het goedkeuren van een plenumtekst waarvoor u een voorstel doet, en dat wij ons vervolgens bezighouden met de grote politieke uitdagingen die er in Vlaanderen zijn.

Ik betreur natuurlijk dat er een persmededeling is verschenen. Niemand kan me dat kwalijk nemen. Ik neem er ook akte van dat de heer Caluwé duidelijk heeft gesteld dat dit niet namens de fractie is gebeurd. *(Gelach)*

U kunt lachen, maar ik stel vast dat niemand van de meerderheid, niemand van CD&V op dit moment de werking van de voorzitter in vraag stelt. Ik beschouw dit debat dan ook als afgesloten. Dat ze nú spreken. *(Applaus bij de oppositie. Opmerkingen)*

De voorzitter: De heer Vanvelthoven heeft het woord.

De heer Peter Vanvelthoven: Voorzitter, ik vind het ongepast dat de leden van dit Vlaams Parlement voortdurend de behoefte voelen om de pers te halen met betrekking tot de werking van het parlement. Ook ongepast vind ik de reactie in de persmededeling die ik deze namiddag heb gezien van de twee CD&V-collega's. Ten slotte vind ik wat er nu opnieuw gebeurt, ongepast. Ik moet nu weer woorden vuil maken aan een discussie waarvan ik vind dat we ze op dit ogenblik hier niet moeten voeren. De gretigheid van de reacties uit de zaal op elke tussenkomst hierover toont nog maar eens aan dat we met niets liever bezig zijn dan met onszelf.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Voorzitter, ik betreur de uitspraak van mijn gewaardeerde collega Van Dijk dat uw beleidsplan misschien beter niet aan meerderheid en oppositie had moeten worden uitgedeeld. Ik vind immers dat uitgerekend dat beleidsplan in het hele parlement en door alle fracties ervan moet worden besproken. Maar goed, mijnheer Van Dijk, u hebt dat misschien in het heetste van de strijd gezegd. Het is misschien de emotie geweest.

Voorzitter, nu is het de hoogste tijd om uw plan op de rooster te leggen. Zoals we hebben afgesproken, zal dat volgende week gebeuren. Ik bedoel dat dan constructief. Misschien zullen er elementen van overblijven. Er staan ook goede dingen in. Een aantal andere dingen lijken ons minder opportuun. We hebben er allemaal belang bij om nu die openlijke strijd daarover te staken en het debat erover intern te houden. Dat heb ik ook gehoord bij diverse leden.

Voorzitter, dat betekent niet dat het geen harde noot om te kraken zal zijn, maar we hebben afgesproken om dat onderling te doen, in het Uitgebreid Bureau. Ik zie u volgende week maandag.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

**VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Marijke Dillen en de heer Filip Dewinter betreffende het toekennen van een volwaardig statuut van werknemer aan de onthaalouder
– 325 (2009-2010) – Nr. 1**

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, deze middag heeft mevrouw Dillen bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van mevrouw Dillen en de heer Dewinter betreffende het toekennen van een volwaardig statuut van werknemer aan de onthaalouder.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, geachte leden, ik durf hier te pleiten voor de spoedbehandeling van dit voorstel van resolutie, om aan de onthaalouders eindelijk een volwaardig statuut toe te kennen.

Voorzitter, ik weet het: dit probleem sleept al jaren aan, maar het is vandaag toch wel bijzonder acuut geworden, door de stakingsaanzegging. De intentie te staken is meegedeeld aan de werkgevers, via een aangetekend schrijven. We bevinden ons nu in een periode van twee weken, die al loopt, waarin wordt geprobeerd tot een verzoening te komen. Komt er geen oplossing, dan zal er worden gestaakt.

Ik moet u er niet van overtuigen dat dit voor zeer veel ouders heel ernstige gevolgen zal hebben. Dit kan werkelijk een regelrechte catastrofe worden, want veel ouders hebben geen alternatief onthaal waar ze de kinderen heen kunnen brengen. Ze zullen, met andere woorden, niet kunnen gaan werken, met alle negatieve gevolgen van dien.

Ik denk dan ook dat dit probleem bij hoogdringendheid moet worden opgelost, om eindelijk aan de onthaalouders de rechten toe te kennen die ze verdienen. Het gaat om een integrale bescherming van het arbeidsrecht en het socialezekerheidsrecht, waarbij de huidige flagrante wetsovertredingen worden weggewerkt.

Het probleem is niet nieuw. Er wordt hierover reeds lange tijd gediscussieerd. Maar vandaag staat vast dat de huidige sui-generissituatie niet kan worden behouden. De rechtsleer ter zake is bijzonder duidelijk, en ook de rechtspraak toont duidelijk aan dat dit niet langer kan. Er is trouwens een ondubbelzinnig arrest van het Hof van Cassatie, toch ons hoogste rechtscollege, en er is een duidelijk standpunt van de Nationale Arbeidsraad.

Een van de basisaspecten van de hoogdringendheid van deze problematiek is het volgende. Een klein jaar geleden, in maart 2009, was er de grote betoging van de onthaalouders. Ik wil sommige van onze collega's eraan herinneren dat zij in die manifestatie zijn opgestapt. Het was wel in volle verkiezingstijd, dus het kwam sommigen propagandistisch gezien misschien wel heel goed uit. Naar aanleiding van die betoging hebben zowel de federale als de Vlaamse minister beloofd om de nodige stappen te zetten om het werknemersstatuut in te voeren tegen 1 januari 2010. Ook toenmalig premier Herman Van Rompuy heeft zich achter die belofte geschaard. Die invoering is vandaag echter niet gerealiseerd, met de stakingsaanzegging tot gevolg.

De heer Tom Dehaene: Voorzitter, dit heeft niets te maken met de hoogdringendheid.

De voorzitter: Ik weet het, mijnheer Dehaene. Mevrouw Dillen zal zo meteen afronden, en dan krijgt u het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Men kan zich niet verschuilen achter het gegeven dat alles nog moet worden voorbereid. Zowel de federale als de Vlaamse regering heeft genoeg tijd gehad. Ook verschillende fracties in dit halfroond hebben al duidelijk kleur bekend. Ik durf er dan ook op aandringen om dit bij hoogdringendheid te bespreken, om zo vele sociale problemen te voorkomen. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Voorzitter, ik stel vast dat het grootste deel van het betoog van mevrouw Dillen niet over de hoogdringendheid ging. Dat was de reden van mijn eerste opmerking.

Het statuut is inderdaad zeer belangrijk, maar de informatie die mij bereikt, is dat er een staking zal zijn op 1 februari. Ik stel dan ook voor dat we het voorstel van resolutie agenderen op de eerstvolgende vergadering van de commissie Welzijn. De voorlopige agenda is net rondgestuurd, maar we kunnen die uiteraard nog aanpassen.

Mevrouw Marijke Dillen: Voorzitter, ik wil u vragen om hier een hoofdelijke stemming over te houden. Ik wil vooral de collega's van CD&V erop wijzen dat zij in het verleden identiek hetzelfde hebben gepland. U zegt dat de staking op 1 februari zal zijn, mijnheer Dehaene, maar dan begint ze pas. Ze zal niet beperkt blijven tot één dag.

We hebben nog precies tien dagen om alles te verwezenlijken, zowel op federaal als op Vlaams niveau. Er is dus echt wel sprake van hoogdringendheid. Ik vraag dan ook de hoofdelijke stemming, voorzitter.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Dan gaan we nu over tot de hoofdelijke stemming over het voorstel tot spoedbehandeling.

Wie het eens is met het voorstel, brengt een ja-stem uit. Wie het er niet mee eens is, brengt een neen-stem uit.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
16 leden hebben ja geantwoord;
76 leden hebben neen geantwoord;
12 leden hebben zich onthouden.

Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen. Derhalve wordt het voorstel van resolutie van mevrouw Dillen en de heer Dewinter betreffende het toekennen van een volwaardig statuut van werknemer aan de onthaalouder naar de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebeleid verwezen.

Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 27 januari 2010 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.51 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseeel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyskens, Griet Coppé, John Crombez, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Sophie De Wit, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marc Vanden Bussche, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Luckas Van Der Taelen, Marc Van de Vijver, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Peter Vanvelthoven, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Wim Wienen, Veli Yüksel

Afwezig met kennisgeving

Sonja Claes, Tinne Rombouts, Karim Van Overmeire: gezondheidsredenen;

Chokri Mahassine, Lydia Peeters: ambtsverplichtingen;

Gerda Van Steenberge: familieverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Frank Creyelman, Martine Fournier, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Sas van Rouveroij, Ulla Werbrouck

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ann Brusseeel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceyskens, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts,

Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Eric Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Boudewijn Bouckaert, Bart Caron, Patricia De Waele, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Marc Vanden Bussche, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

■